

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 47.

Krainburg, den 17. Juni 1944.

4. Jahrgang

USA se pripravljajo na velike zgube

Opresno opozorilo Roosevelta - Praznovanje edinosti mesto slavlja zmaj - Izjava Montgomerya

Stockholm, 16. junija. Prazniki se pač praznujejo, kakor pridejo. Ker jim ni uspelo, da bi zavzeli trdnjavo Evropo, so praznovali sovražniki Evrope praznik »edinosti«. Churchill je imel ta dan zborovanje, ki kaže njegovo senilno ljubezen za kar se more misliti primitivno izražanje v najlepši luči. On je izjavil, da je »liga zedinjenih narodov« enostavno zato tu, da bi se v njej zbrali vsi dobri ljudje, ki se borijo proti slabemu... Ali ni to jasno? Najbolj zaostali mora uvideti, da je dobrim ljudem dovoljeno, da lahko napravijo vsako grozovitost in barbarstvo, če se bojujejo proti slabemu in da jim mora biti odpuščen vsako teroristično bombardiranje, vsak Katyn ali Monte Cassino. Oni se pač bojujejo proti slabemu.

Londonška poročevalna služba je nekoliko užaljena objavila, da žal Sovjeti niso imeli pravega razumevanja za velike težoke in probleme in zato pač tudi težko razumejo, zakaj ni prišlo takoj do invazije. To je uperjeno proti marsikateri izjavi sovjetskega časopisa n. pr. proti vele-Zidu Ehrenburgu, ki še v trenutku triumfa, ko se je začela potoke krvi zahtevajoča invazija, očita zaveznikom, da so dolgo zavlačevali invazijo. Kolikokrat se je ponavljala beseda: »Da, če bi že...«, kolikokrat se je pač govorilo: »Mi smo na pragu pred velikimi boji«. Ko so se pa začele razvijati stvari ob Kanalu, je to tudi zaslugi sovjetske armade. »Naši topovi so razdrli atlantski okop«, to je izražanje, ki ga noben Anglež pri vsem spoštovanju Kremļa ne more slišati, ki ga pač sprejme z zelo mešanimi občutki. Ali mora se potrpeti in se pač zadovoljiti z izgovorom, da je bilo to eno najtežjih podjetij.

Če bi jim udarec vrnil...

No sedaj, ko je stvar tako daleč in mislijo, da so sovjetskim upnikom in dvomljivcem dovolj zamašili usta, se plutokratske vojskovedje seveda primerno hvalijo. Eisenhower, ki noče, da bi bil samo Montgomery preveč znan javnosti, je dobrovoljno izjavil, da so uspehi nadkrilili najlepša pričakovanja. Ali bodo to rekli tudi njegovi rojaki, ki čitajo deloma naravnost grozne opise v frontnih poročilih, ki jih pač mora dopustiti cenzura, ker so za njimi mogočni interesi časopisja in različnih agencij, ki mislijo, da morajo povsem izbrabiti to krvavo snov? Nevtralni opazovalec v USA newyorški zastopnik »Svenska Dagbladet« piše o učinkih invazijskih bojev, ki se ameriški javnosti »realistično« predstavljajo sledeče: »Seveda je nemogoče, da bi se po tem prvem tednu povedalo, kaj bi nastopilo, če bi se jim vrnil udarec, ali ako bi Severna Amerika — prvič v teh dveh svetovnih vojnah — resnično pretrpela težke zgube. Kot opazovalec v tej deželi človek postane zelo hitro skeptičen glede stabilnosti ameriškega ljudskega razpoloženja.«

Roteči glasovi Roosevelta.

Mogoče bodo prav kmalu Amerikanci stali nasproti množičnim zgubam, ki se jih boje in kako bodo potem reagirali, je težko povedati. Sam Roosevelt je moral na podlagi najnovejših brzojav Eisenhowerja na konferenci časopisja previdno opozoriti, da gre pri vsem sedanjem šele za začetek nepojmljivih bojev, ki pač morajo priti in za katere rabi vsakega moža, vsako orožje, vso hrabrost in vso moč svojega naroda. To so roteči glasovi, ki se najbolje dajo razlagati iz intimnega znanja že sedaj zelo krvavih zgub, za katere pa Roosevelt računa, da se bodo mnogi in mnogokrat pomnožile.

Mračen molk na Angleškem.

Zeneva, 16. junija. Izvanredno visoke zgube, ki so jih pretrpeli invazorji v boju za severnofrancosko obalo so polagoma postale dnevni razgovor v angleški javnosti. Opisi, ki jih vojni dopisniki objavljajo o življenju in početju v angleških invazijskih lukah, podčrtavajo zle slutnje, ki jih je do sedaj imela javnost.

Tako na primer izvaja neko poročilo »Unitet Press«, kako se trudijo, da bi očitali invazijske čete v severni Franciji. Vedno nove ladje pristajajo ob obali in tvorijo topove, oklopnjake in čete. To se dogaja dan in noč, ker točno vedo, kaj od tega zavisi. Ali to ni vse kar se lahko opazi v angleških invazijskih lukah. Je tudi živahen promet v nasprotni smeri. Od severne Francije na britansko obal je sicer promet prav posebne vrste. Med tem ko izplove ladja za ladjo v smeri proti severni Franciji prihajajo istočasno druge ladje v angleške luke, ki imajo na krovu ranjene in padle in med tem ko izkrcajo mrtve, ki so padli v Franciji, se že tudi na iste ladje tvorijo oklopnjaki. Čete, ki so se vkrcale, so močje opazovale ranjene in mrtve, ki so jih v dolgih kolonah avtomobilov odpeljali.

Montgomery in nemški odpor.

V nedeljo zvečer je vrhovni poveljnik vezniških čet v severni Franciji general Montgomery dal listom izjavo o stanju operacij v severni Franciji. Rekel je, da je sicer uspelo invazijskim četam priti na kopno, kar

pa tudi ni bilo lahko. Juriš na obalo je bil nasprotno izvanredno težek in zgubonos. Nadalje je Montgomery priznal, da so bili dobili vodje zavezniških invazijskih čet striktno povelje, da napredujejo kolikor močje v notranost in tam zavzamejo najbolj važne strategijske pozicije. To pa, je moral dodati Montgomery, ni tako uspelo, kakor se je pričakovalo. Posebno je bil ta načrt prekršan po odločnem odporu nemških oporišč, ki so nadaljevala z bojem, čeprav so bila že v zaledju zavezniških čet. Boj proti tem sovražnim oporiščem je bil odložen za poznejši čas, ali je na vsak način prizadel zavezniškim četam izvanredne zgube. Kot primer je Montgomery navedel, da so se zavezniške čete več kakor 12 ur morale boriti za 200 metrov. Tako težke situacije so bile na različnih krajih. Deloma so mogle biti premagane samo s pomočjo vojnega brodovja. Na vprašanje, kaj misli o nadaljnjem raz-

Bitka v Normandiji se bliža vrhuncu

Nemške čete drže svoje položaje - Posebno krvave zgube sovražnika

Überkommando der Wehrmacht je dne 15. junija objavilo:

Bitka v Normandiji postaja od dneva do dneva silnejša. Med tem ko je v prvih dneh invazije šlo sovražniku za tem, da dobi na obali zemljo pod noge, poskuša sedaj, da bi razširil na vse strani svoje mostišče. Pod skupnimi streli težkih ladijskih topov, neprestanimi zračnimi napadi in uporabo vedno znova dovedene pehote in oklopnjakov z obeh strani, se bliža bitka vrhuncu. Včeraj so se posebno v prostoru Tilly, Caumont in jugozapadno od Balleroy razvili silni boji, med katerimi so bili sestreljeni številni oklopnjaki. Naše čete so povsod obdržale svoje položaje. Vzhodno od Caumonta so lastni oklopnjaški oddelki zavzeli več trdovratno branjenih vasi. Sovražni padalci, ki so se severovzhodno od St. Lo spustili za našo fronto so bili uničeni. Samo v prostoru zapadno in severno od St. Mere — Eglise je uspela sovražniku malenkostna pridobitev zemljišča. V pretekli noči je bilo po napadih močnih oddelkov bojnih letal, po zadetih bomb in torpedov uničenih ali težko poškodovanih 14 transportnih ladij z 101.000 brit in dva rušilca. Pri tem se je posebno izkazala skupina bojnih letal pod vodstvom majorja Thomsena. V teku trtega nočnega boja naših mornariških čistilnih čolnov s sovražno skupino križark, ki je bila varovana po petih rušilcih, jugozapadno od otoka Jersey, je bil en rušilec zadet in zažgan. Pri tem smo izgubili en lasten čoln. Obalne baterije so obstreljevale pred izlivom Orne izkrcavalno skupino, ki jo je varovala težka križarka in več rušilcev. Pri tem so poškodovale križarko in en rušilec. Skupina je bila razgnana. Pred severno obalo polotoka Cherbourg so naše obalne baterije pogodile nadaljnje ladje. Skupine rušilcev in brzih čolnov so se morale radi tega vrniti na odprto morje. Trdota bojev in brezprimerna drža naših čet, vseh vrst orožja, se kaže v številnih dosežanih uspehah. V prvih desetih dneh sovražnega invazijskega napada so naše čete

voju, Montgomery ni odgovoril. O bodočnosti se ne more, tako je izjavil, nič povedati. To je najmanj zelo težko.

Politično slabo pripravljeno

Zeneva, 16. junija. »Mi smo vpadli v Evropo z vsemi vojaškimi sredstvi, ali naše orožje, da bi rešili politična vprašanja časa, je manj popolno. Enotnosti v postavljenih političnih ciljih med glavnimi zavezniki še ni.« S temi besedami spremlja angleški tednik »Tablet« invazijo zaveznikov. Oportunistična kratkotrajna politika, ki naj gre na roko vsaki skupini, ki se bojuje proti sovražnikom Angleške, je sicer hipno dobičkanostna, ali ne trajna, ker skupine odpora se ne bojujejo vse za dosego enakih namenov, ampak med njimi so prikriti spori, ki prav lahko v nekaj letih stvorijo predpogoje za novi svetovni požar. Globoko zadirajoče razlike v mnenjih se sicer sedaj prikrivajo z dvoumnimi frazami, kakor »narodna volja« z obljubo splošnih in svobodnih volitev, brez da bi te skupine imele namen te obljube izpolniti. V vsaki zavezniških dežel tekmujejo posamezne skupine, da izkoristijo »osvoboditeljno vojno« kot politično gonjo v korist svojih programov. Istočasno označujejo vse tiste, ki so jih spregledali in se nahajajo v opoziciji kot izdajalce.

uničile nad 400 sovražnih oklopnjakov in nad 1000 letal. V to niso vračunani številni oklopnjaki, topovi in težko orožje vseh vrst, ki so bili potopljeni pri napadih enot vojne mornarice in zračnega orožja na sovražno izkrcavalno brodovje. Skupaj so potopili zračno orožje, vojna mornarica in baterije oborožene sile in mornarice od začetka invazije dve križarki, devet rušilcev, dva brza čolna, 23 tovornih in transportnih ladij z 131.400 brit, kakor tudi 12 ladij za oklopnjake z 18.300 brit. Razen tega so bile težko poškodovane po zadetih torpedov, bomb in topništva dve težki križarki, tri nadaljnje križarke, 16 rušilcev, 8 brzih čolnov, 58 trgovskih in transportnih ladij z 235.000 brit, dva čolna za izkrcanje s 4000 brit in neki parnik srednje velikosti. Zgube sovražnika na vojnih in izkrcavalnih ladjah po zadetih min te številke bistveno povečujejo. Krvave zgube sovražnika, posebno na elitnih oddelkih in padalskih divizijah, so v mnogokratniku večje od naših.

Na italijanski fronti traja močni sovražni pritisk desno in levo od jezera Bolsena še vedno. Naše, v težkih bojih se nahajajoče čete, so se tudi včeraj ogorčeno upirale, ali končno niso mogle preprečiti, da je sovražnik proti severu pridobil na zemljišču. Ponočljivi sovražni napadi severno in severovzhodno od jezera so bili odbiti. Boji se nadaljujejo.

Iz Vzhoda ne javljajo o posebnih dogodkih. Na visokem severu je bilo v Louhi in na odseku Kandalakše odbitih več močnih boljševiških sunkov. Podmornice so potopile v Črnem morju dva sovjetska topniška čolna in en morski vlačilec.

Severnoamerikanske skupine bombnikov so včeraj napadle obmeste Budimpešte. Ogrske in nemške zračne obrambne sile so sestrelile 18 sovražnih letal.

Posamezna britanska letala so v pretekli noči odvrkla bombe v rheinsko-westfalskem prostoru. Nemška letala so napadla posamezne cilje v jugovzhodni Angliji.

Srbska vlada za svobodo

Belgrad, 16. junija. Naraščajočo neumljeno borbo proti komunističnim tolпам smatra srbsko ljudstvo za svojo glavno nalogo tudi ob pričetku angloameriškega invazijskega poskusa. V zmagah, ki so jih izvojevale čete srbskega prostovoljskega zbora in ostali oboroženi oddelki nad tolpami Josipa Broza, tiči doprinos naroda v borbi proti skupnemu evropskemu sovražniku. Odločilni politični krogi v Belgradu opozarjajo, da sta Moskva in London namenila komunistični tolovajski organizaciji važno vlogo ob pričetku invazije in da si je »maršal« Josip Broz-Tito to uro pač drugače predstavljal ter si najbrže ni mislil, da bo na begu iz svojega zapadnobosanskega glavnega stana.

S precejšnjo škodoželjnostjo pripominjajo da bo moral iz Londona v smeri proti Balkanu poslan in s sestavo jugoslovanske navidezne vlade poverjeni bivši hrvatski ban Ivan Šubašić zaenkrat z vsemi neresenimi akti »jugoslovanske krize« počakati, da si bo Tito našel nove skrivališče.

Kljub temu vedo v Srbiji prav dobro, da uničenja te komunistične tolovajske nadloge ni mogoče prepustiti zgolj velikomemski vojski in njenim zaveznikom, temveč da je treba pri tem tudi stvarno pomagati. V tem nič ne razlikujejo Josipa Broza od Ivana Šubašića.

»Novo vreme« pripominja: »Na to kombinacijo bomo odgovorili tako, kot nas uči zgodovina. Napoleon je bil katalizator nemške narodne enotnosti. Turška nevarnost je strnila srbski narod in sodelovanje Šubašić-Broz bo najsigurnejši porok za srbsko narodno edinstvo.« Beograjska »Obnova« piše: »Megla sovražnikove propagande se dviga, sedemtedenski boji srbskih oboroženih oddelkov proti tolпам Josipa Broza so vplivali zelo osvežujoče. Obnašanje zaledja — in sicer tako ogroženih vasi in mest kakor tudi oddaljenih pokrajin — je bilo eno samo prijetno presenečenje. Sedaj sta boljše in domovina v Srbiji duhovna skupnost, ki postaja vedno močnejši faktor za gradnjo prave bodočnosti srbskega naroda.«

Odmev invazije po svetu

Berlin, 16. junija. Poročilo o končnem začetku že davno napovedane invazije je povzročilo, da je cel svet zadržal dih. Povsod se zvedeli, da gre tukaj za dogodek, ki bi lahko dobil največji svetovno zgodovinski pomen. Narodi vseh kontinentov so uprli svoj pogled na Atlantski okop, na katerem nemška oborožena sila brani celo Evropo.

O odmevu v inozemstvu poročajo naši dopisniki:

Zaupanje v nemško obrambo.

Pariz. Iz cele Francoske prihajajo poročila in obvestila, iz katerih je razvidno, da je prebivalstvo sprejelo anglo-amerikanski invazijski poskus mirno in hladnokrvno, prav tako, kakor sta to maršal Petain in vladni šef Laval v svoji poslanici na francoski narod pričakovala in zahtevala. V Parizu samem teče življenje dalje kakor do sedaj, popolnoma nespremenjeno. Zdi se, da je navadni človek zgubil vsako zaupanje v sovražno agitacijo. Začetnim poročilom o zmagi in predvsem bahavi objavi Churchilla o dozdevnih zadovoljivih začetnih uspehih Francozi sploh niso verjeli. Celokupno pariško časopisje kaže dobro voljo, ki nehoti izhaja od naših vojakov na Francoskem. Francoska je sedaj, kakor še nikoli prej v zgodovini, močno zasedena po nemških četah. Držanje nemškega vojaka, ki z zaupanjem pričakuje bodočih dogodkov izžareva neko moč, ki prirodno vpliva na sodbo javnosti. Tako ugotavlja »Le Matin« v svojem uvodnem članku, da je bila uporaba materiala od strani Anglo-Amerikancev ogromna in je v popolnem nasprotju z malenkostnimi uspehi prvega dne. »La France Socialiste« opozarja, da so pri prvih bojih prišli do dejstva samo tisti deli nemške obrambne sile, ki so bili v neposrednem stiku s sovražnikom. — Vsi listi podčrtavajo odločilni moment sedanjih bojev. »S tem, da nemška oborožena sila brani našo obalo, ne brani samo Francosko, temveč tudi Nemčijo in celo Evropo«, piše »Ouvre«.

Posebno osupljivo je bilo za Francoze, da je Generalfeldmaršal Rommel, ki je vrhovni poveljnik ob kanalski obali še dan pred poskusom invazije izjavil, sovražni napad ni več vprašanje več dni, temveč samo še nekaj ur. Beseda tega v celem svetu slavnega nemškega vojskovođe se je uresničila še tisto noč in je bistveno pomagala, da se učvrsti zaupanje v nemško obrambo.

Velika ognjena poskušnja

Brüssel. Da je bil začetek invazije od belgijskega prebivalstva tako mirno in preudarno sprejet po prejšnjih izkustvih ni bilo pričakovati. Ko so se v avgustu leta 1942 izkrcali Angleži pri Dieppe se je občutilo v Brüsslu veliko navdušenje, ki je pač devet ur pozneje ravno tako hitro odpadlo. Sedaj se bolj opazja na vseh ljudeh, s katerimi se razgovarjamo v Brüsslu, tesnoba skrbi o tem, če se ne bo sovražnik mogoče tudi še na belgijski obali izkrcal.

Dolgo so hoteli, kakor se to tudi v belgijskih časopisih naglašja, ocenjevati invazijo z oceno gledalca pri nogometnih tekmah. All to je že davno za nami. Odkar je teror bombnikov oskrnil flamska in valonska mesta in so posledice zračne vojne primorale prebivalstvo k težkim utesnitvam se je vrnila s temi predoznanjalci vojne tudi razumnost še celo k anglofilom. Pri tem se po komentarih pojasnjuje tudi politično ozadje, ki je dalo povod za invazijo. »Nouveau Journal«, ki ga v glavnem čita inteligenca, osvetljuje to ozadje s sledečim stavkom: »Stalinu je uspelo, da je svoje zavezničke postavil ob atlantski zid. Bomo videli, kakšen bo izid tega dvoboja.«

Absolutno mirna reakcija.

Haag. Velika napetost, s katero je tudi nizozemska javnost tedne in mesece pričakovala tolikokrat objavljeno invazijo in z njo povezane dogodke je prenehala. Ko so v jutranjih urah 6. junija prišla prva poročila o izkrcanju zaveznikov v severni Franciji na Nizozemsko so bila od strani prebivalstva sprejeta z občudovanjem vrednim mirom. Casopisi so prinesli uradna poročila o dogodkih z velikimi napismi, ali brez lastnih komentarjev. Na vidnem mestu je bil brzojav, ki ga je Muser poslal Führerju in v katerem je dal izraza nespremenjeni zvestobi in usodni povezanosti nizozemskih nacional-socialistov.

Nemška armada brez tekmeča.

Madrid. Poročila o invaziji so predmet pogovorov v celi Španiji. Posebne izdaje časopisov so bile, brez da bi na primer prišle do najbolj oddaljenih okrajev Madrida takoj razprodane in zbirateljske namene po cenah, ki jih plačujejo samo ljubitelji. Stvarna nemška poročila obvladajo stanje, ker se izjave iz zavezniških virov omejujejo v glavnem na politična poročila in pozive. Brez da bi dogodke hoteli podcenjevati se pridaje v političnih krogih španskega glavnega mesta dejstvu, da se je izkrcanje izvršilo točno v odseku, kjer ga je nemško vrhovno povelj-

stvo pričakovalo in kjer se nahajajo najmočnejše utrdbe, velika važnost kot nemškemu začetnemu uspehu Casopis »Arriba« omenja, da rabi vsak invazijski vojak šest do osem ton ladijskega prostora in ena divizija dnevno 1150 ton dovoza. Poleg natančnih kart kanalske obale se objavljajo slike nemških maršalov: pl. Rundstetta, Rómmele, Sperrle, Biaskowitza in Keitela, kakor tudi vrhovnih poveljnikov Eisenhovern, Spaatza, Teddera, Montgomerya, Ramsaya. Branilci trdnjave Evrope se od »Arriba« sledeče karakterizirajo: »Ta armada do sedaj še ni imela tekme. V njenih vojakih je vojna navdušenost, ki dela čudeže. Njena moralna je iz jekla, njena tehnika neizračunljivo močna, njeno vojni izkustvo nenavadno in njeno vodstvo občudovanja vredno.

Zavezniške čete brez vojnega izkustva.

Helsinki. Finski časopisi komentirajo začetek invazije zelo izčrpno. »Svenska Pressen« opozarja, da so z invazijo zavlačevali od meseca do meseca in da jim tudi sedaj, ko so zavezniki tvegali skok na celino ni uspelo, da bi bili presenetili obrambo. »Uusi Suoni« naglašja, da je bila invazija za zaveznike politična in vojaška potreba. Oni so sicer zbrali ogromne množine na materialu in četah, ali njihovi vojaki so kljub leta trajajočemu vežbanju brez vojnega izkustva. Tudi »Helsingin Sanomat« poudarja, da so v Berlinu točno izračunali čas zavezniškega napada na zapadu in da nemško armadno vodstvo radi tega gotovo ni bilo presenečeno.

Nemci izkoriščajo svojo prednost

Bukarešta. Če vzamemo v obzir vse činitele, ki določujejo usodo tega ogromnega obračunavanja, potem imajo branilci kontinenta nedvoumno prednost, ki jih bodo Nemci odločno do zadnje posledice izrabili. Nemške čete bodo vsa povelja izvršile z gotovostjo, ki bo invazijske čete zavedla v največjo pustolovščino v zgodovini. S temi besedami označuje časopis »Porunca Vremi« romunski stališče. V isti zvezi navajajo v Bukarešti sedaj spet dnevno povelje maršala Antonessa z dne 10. aprila 1944. leta, v katerem stoji: pravičnost naše stvari nam bo pomagala, da bomo tudi sedaj zmagali, ko se bliža boj vrhuncu te vojne.

Želje za srečo nemških vojakov.

Budimpešta. Povsod na Ogrskem se živahno razgovarja o začetku invazije in želi se nemškim zaveznikom polna vojna sreča. Časopisi zaznamujejo točno vse podrobnosti. »Esti Ujsag« razpravlja o dogodkih v tem smislu, da se sedaj v vojni svetovnih sil in svetovnih nazorov objavlja začetek zadnjega prizora. Sedaj se bo odločilo, ali bo Evropa postala del zemlje, ki mu je določena beda in izropana kolonija, ali bo ostala domovina evropske kulture.

Upanje na zmanjšani pritisk.

Ankara. Turška javnost si obeta od pričetka bojev na Francoskem, da bo predvsem popustil zavezniški pritisk v diplomatski vojni proti neutralcem. Po radiju in časopiših izdano poročilo se je razširilo kakor leteči ogenj po celi deželi in je bilo komaj manj senzacionalno, kot objava vojne leta 1939.

»Mi upamo na drugi Dünkirchen.«

Tokio. Na časopisni konferenci japonske vlade v sredo je izjavil govornik vlade: 6. junij 1944. leta nam bo dolgo časa ostal v spominu kot dan začetka jutranje zarje novega svetovnega reda. Dalje je opozarjal na ostra nasprotstva, ki obstoje med zaupanja polnimi nemškimi izjavami in negotovimi glasovi sovražnika. Časopis »Asahi« izraža v svojem uvodnem članku mnenje, da so Anglo-Amerikanci sprejeli to operacijo na sebo pod pritiskom okolnosti, ki niso trpele

Hudi pomorski boji pred invazijsko fronto

Sovražne transportne ladje in rušilci uničeni po zračnem orožju

Oberkommando der Wehrmacht je dne 14. junija objavilo:

V Normandiji je neka oklopnjaška bojna skupina sunila naprej v mostišče vzhodno od Orne in prizadela nasprotniku visoke zgube ljudi in materiala. Na ostali fronti mostišča je sovražnik izvršil več po oklopnjakih, težkem ladijskem topništvu in močnih oddelkih letal podprtih napadov, katere smo zavrnili. V nasprotnem napadu so naše čete zopet zavzele neke vasi, ki smo jih bili mimogrede zgubili. Neke oklopnjaška izvidniška skupina, ki je sunila naprej v prostor južno od Cabmonta je bila popolnoma uničena. Pri bojih na polotoku Cherbourg se je posebno izkazal jurišni bataljon, ki mu poveljuje Major Messerschmidt. Oberleutnant Ludwig, vodnik neke brigade jurišnih topov je 12. junija sestrelil 16 sovražnih oklopnjakov. V noči na 13. junij so bili pred invazijsko fronto zopet hudi pomorski boji. Torpedni in brzi čolni so dosegli poleg topniških, dva torpedna zadetka na rušilce. Pri povratku smo po masiranem napadu sovražnih lovskih bombnikov zgubili tri lastne brze čolne. Zračno orožje je potopilo dva transportna broda z 8.000 brt, ter dva rušilca in je poškodovalo tri nadaljnje tovorne ladje z 25.000 brt.

V Italiji je sovražnik tudi včeraj z zbranimi močmi nadaljeval z napadi desno in levo od jezera Bolsone. Po težkih bojih v razpo-

kanem gorskem ozemlju je bil nasprotnik zapadno od jezera povsod odbit. Tudi vzhodno od jezera so večkrat ponovljeni napadi najprej spodleteli. Šele v večernih urah je uspelo sovražniku, da je tam vzhodno od jezera pridobil na zemljišču. V pretekli noči so se naše čete na tem kraju po ostrem zasledovanju sovražnika odmaknile nekaj kilometrov proti severu. V težkih obrambnih bojih v preteklem tednu so se predvsem in ponovno po posebni hrabrosti izkazali oddelki, ki pripadajo prvemu padalskemu zboru, predvsem oklopnjaški oddelek 103 in pionirski bataljon 3.

Sovražni lovski bombniki so v jutranjih urah 13. junija pred italijansko zapadno obalo spet napadli neko nemško lazaretno ladjo. Iz Vzhoda ni bilo javljeno o posebnih bojnih dogodkih. Stražna vozila vojne mornarice so se pri pejpškem jezeru bojevala s sovjetskimi stražnimi čolni in z dobrim uspehom obstreljevala sovražne baterije na vzhodni jezerski obali.

Severnoameriški bombniki so dopoldne dne 13. junija napadli stanovanjske predele mesta Münchena. Nastale so škode in prebivalstvo je imelo zgube. Sile zračne obrambe so se strelile 37 sovražnih letal. V pretekli noči so posamezna sovražna letala vdrla v Münchenski prostor in v rheinsko-westfalsko ozemlje. Pet sovražnih letal je bilo sestreljenih.

Oddelki američanskih črncev nad Münchenom

Donesek k Rooseveltovemu bojevanju za »rešitev ogrožene civilizacije«

Zeneva, 16. junija. Londonski Exchange-Büro je prinesel zanimivo poročilo o anglo-američanskem zračnem terorju. Po tem so spremljali USA lovski oddelki skupine bombnikov na njihovi poti nad München, v katerih so bili izključno samo Črncci. Exchange poudarja, da je te oddelke Črncci, tudi vodil polkovnik, ki je bil sam Črnc.

To poročilo je zelo važen donesek k Rooseveltovemu bojevanju za civilizacijo in »rešitev kulture«. Povzročevalcem vojne v »Bell hiši« se lahko očita ponašanje, da so poslali proti nemškimi mestom letalske oddelke Črncev, kot spremstvo bombnikov, ki naj napadajo nezaščiten ljudstvo, kulturne ustanove, bolnišnice in cerkve. Exchange-Büro, ki je dozvedno na to poročilo ponosno, je kakor se zdi pozabilo, da se je v USA v normalnih časih postopalo s Črncci, kot s sodrgo, ki se je uporabljala na plantazah za dela sužnje in v industriji za zmanjšanje plač in ki je bila zasledovana in izdana belim delavcem radi mržnje in zasmeha. Ko so se po Roosevelt in njegovi judovski priganjači udeležili vojne, so Črncci hipoma pridobili na vrednosti. Gospa Roosevelt

sevalt se je posebno ponašala s tem, da je govorila na zborovanjih Črncev in se silkala v družbi črnih žen. Pozabili so na grozovitost, ki so bile izvršene nad Črncci, pozabili, da so jih mazali s katranom, valjali v perju in linčali. To vse se je pozabilo, kakor da nikoli ni bilo. Nasprotno, Roosevelt je obljubil Črnccem po vojni vse svoboščine, čeprav to nikoli ni vzel zares in niti ne misli, da bi te obljube spolnil. Ali Črncci se rabiho kot tarče. Zato so napravili bataljone Črncev in zbrali Črnce v letalskih oddelkih. Med člani »Murder Incorporated«, tistega morilnega društva, ki se posebno ponaša z napadi bombnikov na žene in otroke, je bilo kakor je znano, tudi mnogo Črncev.

Novi Schwerterträger

Führerhauptquartier, 16. junija. Führer je podelil 9. junija Eichenlaub mit Schwertern zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (hrastov list z meči k viteškemu križcu železnega križa) Oberstleutnantu d. R. Alionsu Koenigju. Kommandeurju grenadirskega polka kot 70. vojaku nemške oborožene sile.

nadaljnega odlaganja, ker nevarnost izgube prestolja bi bila s časom postala prevelika. Domnevno je ofenziva popolnoma v smislu političnih in strateških želja Moskve. Izvajanja so dosegla višek v stavku: »Mi smo prepričani, da bodo naši nemški zavezniki premagali sovražnika, kjerkoli se bo pokazal in spremenili to glasno objavljeno gonjo v popoln poraz. Upamo, da pride drugi Dünkirchen.«

Krvne žrtve zaveznikov so se začele.

Lisbona. Povsod v Lisbni se je po objavi listnega invazije moglo slišati mnenje, da je pritisk Sovietov na zapadne zaveznike le bil

tolike močen, da so Britanci in Amerikanci morali nastopiti k jurišu proti nemškim utrdbam v Zapadni Evropi. Ta od Moskve odredjena krvava žrtev Anglo-Amerikancev se je sedaj začela v popolnem obsegu in lisbonski časopisi ne zamolče, da se v najkrajšem času pričakujejo odločilne bitke za Evropo. »Diaria di Manha« poudarja, da bodo dogodki, ki so se v teh dneh začeli pojavljati, za bodočnost sveta odločilne važnosti. Pod velikimi naslovi se priobčujejo slike nemških vojskovidij, ki poveljujejo nemški obrambni armadi, predvsem one Feldmaršalov Rommla in pl. Rundstetta, kakor tudi Großadmiral Dönitz.

Zadnja preiskava

DVORNEGA SVETNIKA FINDVOGLA

Kriminalna novela. Spisal Franz Heinrich

»Glejte, gospod kolega!« je rekel gospod dvorni svetnik kriminalne policije Findvogel novemu komisarju dru. pl. Tunsteinu, »rad sem vas sprejel v službo. Prvič ste spretno oblečeni, nosite gumijevе podpetnice, imate lepo, gladko prečo in zahajate v dostojno kavarno. Videti tudi niste, da bi bili pretirano pametni — kratka, vi lahko še postanete dober kriminalist. — Da, saj res, da boste že od vsega začetka imeli kaj opravka, pregledajte mi časopise, ki jih imam tukaj. Da veste, čitati časopise, to je važno!« In še preden se je komisar poslovil, mu je dvorni svetnik prišepetal: »Saj sem vam itak nekaj podčrtal.«

»Butec star!« je nespoštljivo godrnjal pri sebi komisar Tunstein, ko je prišel v svojo sobo. Potem pa se mu je pri čitanju časopisov posvetilo v glavi. Bili so listi iz zadnjega polletja. In v vsakem je bila zaznamovana neka krajevna notica. Enkrat nekoliko večja, drugičkrat kakšna manjša. Večinoma so bila to poročila o samomorih, tu pa tam čuden nesrečni slučaj — toda je šlo pri tem za tako zvane »bolšije kroge družbe«. Kot zadnji mu je prišel pod roke iztezek iz nekega lista v provinci, v katerem so napadali Wien kot »umirajoče mesto«. Tu je nek pisun skrbno registriral samomore ugaslih veličin in iz tega izvajal, da gonijo sedaj sistematično v smrt vse predstavnike tako zvanega dobrega starega časa. Zares — in čisto spodaj je ležal še en članek iz nekega večernega lista v Wenu v katerem je svtor, ki se je podpisal z »eg«, posegal nazaj na ta napad in zatrjeval, da za temi samomorji pač ni iskati politike, ampak morda zločinstvo.

Komaj je bil Tunstein dokončal čtivo, že je

zavonilo pri telefonu, in gospod dvorni svetnik ga je pozval zopet k sebi: »No, kaj mislite, gospod kolega?« ga je vprašal, toda on drugega sploh ni pustil govoriti. Tako je nadaljeval: »Seveda je vse to lahko nesmisel, lahko pa da je tudi nekaj resnice v tem. Veste kaj, vi ste stalen gost »Pri je-rebici«, pojdite zdaj tja in doženite, kdo je pisal članek v večerniku. Jaz ne poznam gospoda »eg«. In spravite mi ga semkaj. Toda ne morda tako: »Pojdite z menoj!«, ampak lepo prijateljsko. Recite mu, da bi ga jaz rad spoznal ali pa, da bi on lahko dobil od mene tipe. Saj razumete?« Saj me razumete? To rei pojdite in si zaslužite svoje prve ostroge.

Z zelo mešanimi občutki je Tunstein odšel. Toda ko je prišel v svojo stalno kavarno, mu je že odleglo. Povrh je imel srečo. Našel je celo gospoda »eg«, ki mu ga je eden izmed znanih urednikov ni samo pokazal, ampak tudi predstavil. Erik Gerlander se je lahko prekanjeno smehljaj, ko mu je komisar sporočil vabilo. »Star lisjak, ta Findvogel«, je menil in obljubil, da pride.

Prihodnji dan se je vršil potem razgovor v predsedništvu. Navzoči so bili gospod dvorni svetnik Findvogel, gospod urednik Gerlander in dr. Tunstein. Razgovor se je vršil prav nepriljubeno, čeprav je bil za beljen z nekoliko zlobnostmi. Kajti gospod dvorni svetnik pač ni mogel trpeti ljudi, ki so nosili »knackerbockerja in čevlje »haferl« in kadili iz kratkih čeder. »Ne bodite jezni, gospod urednik«, je menil, »ali jaz nimam rad teh smrlljivih lončkov.« Gerlander se je režal. V njegovih očeh je zablišnil mal porogljiv škrt. To pa gospoda dvornega svetnika ni moglo vznemiriti. Prav pristrčno, skoraj očetovsko je govoril s svojim nasprotjem, razgrnil in porinil pred novinarja sveženj časopisov, toda tako, da so bili urednikovi članki čisto zgora. Ta se je le z bežnim pogledom ozrl tja, rekel »hm«, in nato se je začel razgovor. Posledica tega je bila da je kriminalna policija morala en teden delati s polno paro.

Bilo je takrat 1922. leta, in kriminalni uradniki so imeli itak dovolj, posla. Zdaj so jih

gonili celo še v zavarovalnice, v bančne zavode in k posojevalcem denarja, ki so takrat v velikem številu tako rekoč kakor go-bede zrasli iz tal in delali vedno z »najkulantnejšimi pogoji. Povrh so morali do kraja preiskati poprejšnje življenje oseb, ki so umrli v zadnjem polletju za samomorom ali nezgodo, prav tako dosedanje življenje njihovih bližnjih in oddaljenih sorodnikov. Na pisalni mizi novega komisarja Tunsteina so se nakopičile cele gore poročil, in on ni smel storiti nič drugega, kakor napraviti iz njih lep izvleček za gospoda dvornega svetnika. Tu pa tam je menil gospod dvorni svetnik, če se je Tunstein na smrt utrujen hotel podati domov. »Veste kaj, gospod kolega, odpočijte se, pojdite danes v bar Alhambra in se malce razglejte po lokalu. Tu imate nekaj imen — rad bi vedel, če ti malopridneži še vedno krokajo.«

In toliko je komisar že poznal dvornega svetnika, da je bil to tako rekoč službeni naloga. Enkrat je bil poskušal odkloniti, tu pa je gospod dvorni svetnik samo porinil svoj ščipalnik naprej, poškillil čezenj in menil: »Gospod doktor...!« To je zadostovalo. Komisar dr. pl. Tunstein je postal na ta način živčno razdražen in slabe volje.

O Gerlanderju na primer pa se kaj takega v nobenem oziru ni dalo trditi. Nasprotno, zdaj so ga videli prihajati večinoma živžga-jočega in z rokami še globlje v hlačnih žepih knickerbockerja, zelo na žalost gospoda dvornega svetnika, ki ga je zdaj tu pa tam povabil v svoje stanovanje. To je bilo nekaj takega kot čudež, tako so zatrjevali poznavalci starega Findvogla.

Stanovanje gospoda dvornega svetnika je bilo kakor mešanica najmenitnejšega pristnega biedermeierskega in nekaj bosenskega sloga. Vzrok tega je bil ta, da je bil svoje dni kot mlad koncipiend v Sarsjevu. Njegova hčerka Finerl, je imela sicer manj veselja z bosenskimi rečmi, toda vedela je, da se gospod papa v ničemer ne da odvrniti.

Z vzdihom je ta vstal z blazinjaka in se kisal: »Upajmo, da nam ne bo zopet umazal

ZRCALO ČASA

Posebni poročevalec Draganev bolgarskega časopisa »Zora«, ki je obiskal atlantski okop piše, utrdbe Nemcev so gigantske in nemška oborožena sila je polna volje za boj, ki se z besedami ne da povedati.

Po ugotovitvi angleškega notranjega ministra Morrisona je Angleška do sedaj izdala 19 milijard funtsterlingov za Churchillovo vojno, dvakrat toliko kolikor so znesli vsi stroški prve svetovne vojne.

Kapitalistične roparske metode Amerikan- cev so bile brutalno odkrite, po veliki ponarejevalski akciji, izdaji 80 milijard frankov papirnatega denarja za ameriške invazijske čete.

Reichsminister des Auswärtigen pl. Rib- bentrop je sprejel francoskega državnega tajnika za informacije in propagando Phil- lippa Henriota.

Poskusi sovražnika, da bi razširil mostišče, uspešno zavrnjeni

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. junija objavilo:

V Normandiji je včeraj skušal sovražnik s silno in trajno uporabo zračnega orožja, da bi na številnih mestih razširil mostišče proti jugu in jugozapadu. Posebno hudi boji so bili zato v prostoru zapadno od Caena in južno od Bayeux. Pri uspešni obrambi so- vražnih napadov so bili sestreljeni številni oklopnjaki. Sovražnik je imel težke krvave zgube. Bojna letala so pri napadih na sovraž- no izkrcevalno brodogeje zadela z bombami dve večji tovorni ladji. Nad invazijsko fron- to in zasedenim ozemljem je bilo sestrelje- nih 76 sovražnih letal.

Poveljujoči general nekega armadnega zbora, General der Artillerie Marks, junaški branilec polotoka Bayeux, je v težkih bojih v najprednji črti umrl junaške smrti.

Obalno topništvo oborožene sile in vojne mornarice je imelo pri uničevanju sovražnih izkrcah oddelkov odlične uspehe. Posebno so se izkazali oddelki obalnega topništva oborožene sile 1254, 1255 in 1261, kakor tudi mornariške obalne baterije Marcouf La Per- nelle in Longues.

Na italijanski fronti je včeraj napadal sov- ražnik z zbranimi močnimi oddelki pehote in oklopnjakov od obale Tyrrhenskega morja do Tibere. Medtem ko so mu uspeli zapadno od jezera Bolsone neki udori, ki smo jih pa že zajezili, so bili vzhodno od jezera petkrat ponavljani napadi po ogorčenem boju raz- biti. V centralnih Apeninih in v Abruzzih sledi sovražnik obnavljanje nadalje našemu odmičanju.

Na Vzhodu severnozpadno od Jasija in v predzemlju Karpatoz se je izjalovilo več sovjetskih napadov. V trdih napadnih in obrambnih bojih v zadnjih dneh v prostoru pri Jasiju se je posebno izkazala hesensko- nazavska 79. pehotna divizija pod povelj- stvom Generalmajorja Weimannha. Zbog, zahodno od Narve so bolševiki istočasno napadli na več krajih. Bili so povsod z veli- kimi krvavimi zgubami odbiti.

Skupine britanskih bombnikov so preteklo noč vrgle bombe na več krajev v rhein- sko-westfalskem ozemlju. Posebno v Rech- linghausen in Essen so nastale škode na po- slopljih in zgube med prebivalstvom. Nočni lovci so sestrelili 21 sovražnih letal.

Nemška bojna letala so preteklo noč na- padla posamezne cilje v jugovzhodni Ang- gliji.

Verlag und Druck: NS.-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptchriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 ersltig.

bosenske preproge s svojimi prekletimi »ha- ferli«. Toda da več Finerl, mora tako biti. Pristavi torej v božjem imenu vodo za čaj, karasno za rum pa napolni samo do polo- vice. Ta barbar nam sicer uniči ves čaj s svojim dodatkom ruma. In še nekaj — da bo- do tudi cigarete na mizi. Kaj meniš ti o na-šem novem gostu?« Finerl je skomizgnila, malo se nasmejala in zginila. Tu je zunaj že pozvonilo, in Mina je javila gospoda ured- nika Gerlanderja.

Pet minut pozneje so sedeli gospodje sku- paj v nekem kotu. Posvetovali so se o mno- gočem in zelo stvarno. Noben človek si kaj takega ne bi mislil o gospodu dvornemu svetniku Findvoglu. Ostro in precizno so zvenela njegova vprašanja: »Kaj pravi vaš zaupnik? ... Grafica Kammersdorff? Lepo bo- mo naredili. Ali poznate starega Spitzza, tr- govca z zemljišči brez zemljišč? Tega bom vzel v roke. Vi obdržite stike z njim. Če bo- ste kaj plačali, nam zaračunajte, če bi bilo ravno potrebno. Ampak prosim lepo, sledite! Saj veste, buđet. In ničesar ne podvzamete brez mene — ali soglašate?«

Gerlander je momljaj nekaj, kar je lahko pomenilo da ali ne in zamišljen segel po čedri. V tem trenutku je vstopila Finerl. Oba sta se pozdravila pristrčno in tovariško. »No, no«, je menil dvorni svetnik, »vidva se obnašata, kakor dva stara prijatelja! Finerl, pa- ziti Ta gospod je malopridnež. Le pomisli, on občuje s podganami v kanalih. Ko se poja- vijo zvezde, gre pri mostu romarjev rad v podzemlje. In kaj takega je bilo rezervni častnik...! Zdaj je bil Gerlander na vrsti, da je ostrmel in zamišljeno gledal predse. Dvor- ni svetnik pa se ni dal zmotiti in je neda- ljeval: »Predkaznovan in plačuje celo to-čno svojo najemnino. V hranilnici je nekaj ti- sočev kronic varno naložil. Da —, ljubi Ger- lander, ne glejte tako nerodno. Kogar poli- cija ljubi, za tem pošlje angela varuha.«

(Dalje prihodnjiš)

Erbitterte Seegefechte vor der Invasionsfront

Unsere Luftwaffe versenkte Transportschiffe und Zerstörer — Feindliche Panzergruppe vernichtet

Aus dem Führerhauptquartier, 14. Juni. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt: In der Normandie stieß eine gepanzerte Kampfgruppe in den feindlichen Brückenkopf östlich der Orne vor und brachte dem Gegner hohe Verluste an Menschen und Material bei. An der übrigen Front des Landkopfes führte der Feind mehrere durch Panzer, schwere Schiffartillerie und starke Fliegerverbände unterstützte Angriffe, die abgewiesen wurden. Im Gegenangriff gewannen unsere Truppen einige vorübergehend verlorengangene Ortschaften zurück. Eine bis in den Raum südlich Caumont vorgestoßene feindliche Panzeraufklärungsgruppe wurde restlos vernichtet. Oberleutnant Ludwig, Führer einer Sturmgeschützbrigade, schoß am 12. Juni 16 feindliche Panzer ab. In der Nacht zum 13. Juni kam es vor der Invasionsfront wieder zu harten Seegefechten. Torpedo- und Schnellboote erzielten neben Artillerietreffern

zwei Torpedotreffer auf Zerstörern. Auf dem Rückmarsch gingen drei eigene Schnellboote durch massierten Angriff feindlicher Jagdbomber verloren. Die Luftwaffe versenkte zwei Transportschiffe mit 8000 Brt sowie zwei Zerstörer und beschädigte drei Frachter mit 25.000 Brt. In Italien setzte der Feind auch gestern mit zusammengefaßten Kräften seine Angriffe beiderseits des Bolsena-Sees fort. Nach schweren Kämpfen in dem zerklüfteten Gebirgsgebiet wurde der Gegner westlich des Sees überall abgewiesen. Auch östlich des Sees scheiterten zunächst die laufend wiederholten Angriffe. Erst in den Abendstunden konnte der Feind dort östlich des Sees Gelände gewinnen. In der vergangenen Nacht setzten sich unsere Truppen dort unter scharfem Nachdrängen des Feindes wenige Kilometer nach Norden ab. In den schweren Abwehrkämpfen der letzten Woche haben sich die dem 1. Fallschirmkorps unterstellten Verbände, vor allem die Panzerabteilung 103 und das

Pionierbataillon 3, erneut durch besondere Tapferkeit ausgezeichnet. Feindliche Jagdbomber griffen in den Morgenstunden des 13. Juni vor der italienischen Westküste wieder eine deutsches Lazarettsschiff an. Aus dem Osten werden keine besonderen Kampfhandlungen gemeldet. Wachfahrzeuge der Kriegsmarine bekämpften auf dem Peipus-See sowjetische Wachboote und beschossen feindliche Batterien auf dem Ostufer des Sees mit gutem Erfolg. Nordamerikanische Bomber griffen am Vormittag des 13. Juni Wohngebiete der Stadt München an. Es entstanden Schäden, die Bevölkerung hatte Verluste. Durch Luftverteidigungskräfte wurden 37 feindliche Flugzeuge abgeschossen. In der vergangenen Nacht drangen einzelne feindliche Flugzeuge in den Raum von München und in das rheinisch-westfälische Gebiet ein. Fünf feindliche Flugzeuge wurden zum Absturz gebracht.

Sowjetangriff auf Finnland

Helsinki, 16. Juni. Der finnische Wehrmachtbericht hat folgenden Wortlaut: Im westlichen Teil der Karelischen Landenge wütheten heftige Kämpfe den ganzen Tag und die ganze Nacht hindurch. In dem Abschnitt Vammelsuu griff der Feind, von Panzerkräften unterstützt, mehrmals unsere befestigten Stellungen an, doch wurden die Angriffe abgewehrt. Drei feindliche Panzer wurden zerstört. Am heftigsten wurde südöstlich von Kivennapa gekämpft, wo den starken Angriffskräften des Feindes schwere Verluste zugefügt und mindestens 15 Panzer vernichtet wurden. Auf der Aunuslandenge drang ein Stoßtrupp in die feindliche Stellung ein und sprengte acht Bunker in die Luft. In der Richtung von Rukajärvi vernichtete ein Stoßtrupp eine feindliche Aufklärungsabteilung. In einem finnischen PK-Bericht über die Lufttätigkeit wird berichtet, daß während des zehntägigen Angriffs der Bolschewisten an der finnischen Front 60 Sowjetflugzeuge ohne eigene Verluste abgeschossen wurden.

rd. Berlin, 16. Juni. Die Angriffe der Sowjets an der Karelischen Landenge erfolgten weder überraschend, noch handelt es sich einstweilen um eine Offensive größeren Stils. Die Kampfaktivität hatte an diesem finnischen Frontabschnitt allmählich zugenommen und stellt die natürlichste Reaktion auf das Ende der Friedensverhandlungen dar, die an der Entschlossenheit der Finnen ihre Freiheit zu wahren scheiterten. Die Vorstoßversuche der Sowjets an der Leningrad-Front und an der Nordfront sind abgelöst worden durch offensive Kampfhandlungen am Abschnitt der Landenge zwischen der Finnischen Bucht und dem Südufer des Ladogasees. Von deutscher Seite ist den finnischen Meldungen wenig hinzuzufügen. An der Waffenbrüderschaft hat sich nichts geändert und in der Entschlossenheit, die bolschewistische Gefahr zurückzuweisen, ist keine Ermüdung eingetreten. Für Deutschland hat der geschichtliche Auftrag den Bolschewismus niederzurufen, nichts von seinem Feuer und seinem Zwang verloren.

In der schwedischen Presse hat die lebhaftere Kampfaktivität an der sowjetischen Grenze des östlichen Nachbarn erhöhte Aufmerksamkeit erweckt, aber es wäre zuviel gesagt, wollte man erwarten, daß Schweden durch die Steigerung der kriegerischen Handlungen ein größeres Verständnis für den Schicksalskampf des skandinavischen Partners fände. Die Stockholmer Presse tut überrascht, ist aber ängstlich bemüht, die Sowjetunion mit keiner Zeile zu verletzen. In den Montagblättern konnten die Meldungen über die Kampfaktivität an der Karelischen Landenge immerhin die Invasionsmeldungen zurückdrängen, von denen die aus englischen und amerikanischen Quellen kommenden zu erheblichem Teile nichts anderes als Gerüchte sind oder der Gerüchtebildung Vorschub leisten sollen.

Das ist Moskaus Religionserneuerung

Bukarest, 16. Juni. Zu den Tarnungsversuchen des Bolschewismus gehört u. a. auch die Wiedererweckung der Religion in der Sowjetunion nachdem zwei Jahrzehnte lang nur Genickschüsse für Hunderttausende von Priestern die Religiosität des Kremls zum Ausdruck brachten. Wie schwer es aber Moskau fällt, wenigstens vorübergehend das Gesicht eines „frommen Biedermannes“ zu zeigen, zeigt ein Bericht aus dem Moldau-Gebiet. Dort versuchen die Sowjets, in dem rumänischen orthodoxen Kloster Putna zunächst eine gewisse Frömmigkeit und einen Glaubenseifer vorzutäuschen indem sie die für die Osterwoche geltenden Vorschriften der orthodoxen Kirche zu befolgen vorgeben. Dann aber begannen sie aber plötzlich die Mönche des Klosters an die Wand zu stellen. Nur mit Mühe gelang es dem Abt des Klosters, der Erschießung zu entgehen und in die rumänischen Linien zu gelangen. Flüchtlinge berichten, daß hinter den sowjetischen Linien erneut Massendepotierungen eingesetzt hätten, und daß das Nonnenkloster Sucravitza von den Sowjets schwer heimgesucht worden sei. Nur wenigen Nonnen sei es gelungen, ungeschädigt zu entkommen.

Staatssekretär Henriot über die Invasion

Berlin, 16. Juni. Der französische Staatssekretär für das Informationswesen, Henriot, der sich zur Zeit auf einer Deutschlandreise befindet, nahm in Berlin vor Vertretern der in- und ausländischen Presse zu den Fragen Stellung, die heute das französische Volk bewegen: Die Invasion und den anglo-amerikanischen Bombenterror. Der stellvertretende Pressechef der Reichsregierung, Stabsleiter Sündermann, begrüßte in einleitenden Worten Staatssekretär Henriot, der in einer Stunde in Deutschland weile, in der das deutsche Volk mit innerster Anteilnahme die Ereignisse in Frankreich verfolgt, das von seinen einstigen verräterischen Verbündeten jetzt zum Kampfplatz für Moskauer Interessen gemacht wurde. Staatssekretär Henriot erklärte, daß das französische Volk trotz allen Behauptungen von anglo-amerikanischer Seite genau wisse, wo seine wahren Interessen und seine nationalen Pflichten liegen. Wenn in allen Reden der Engländer und Amerikaner und ihrer Helfershelfer, ob es sich um Churchill, Roosevelt oder de Gaulle handle, von einer „Befreiung“ des französischen Bodens durch die Anglo-Amerikaner gesprochen werde, so seien derartige Behauptungen viel weniger überzeugend als die skrupellose Bombardierung französischer Städte. Wie daher Deutschland während des Luftterrors eine über alles Lob erhabene gelassene Ruhe an den Tag gelegt habe, so sei auch Frankreich durch die Ereignisse nur entschlossener geworden. Mit leidenschaftlichem Nachdruck erklärte Staatssekretär Henriot, daß Frankreich mit Deutschland einer gemeinsamen Aufgabe im kommenden Europa diene. Frankreich glaube an dieses Europa, und auch die in Deutschland tätigen französischen Arbeiter der Stira und der Faust kämpfen für dieses Europa. Unter dem lebhaften Beifall der anwesenden Journalisten sprach Henriot die feste Zuversicht an einem Sieg der gemeinsamen europäischen Sache aus.

Unter dem Druck der USA und Moskaus

Vichy, 16. Juni. England hat sich nach Meinung der französischen Nachrichtenagentur „Ofi“ lediglich unter dem Druck der Vereinigten Staaten und der Sowjetunion zu dem Landungsunternehmen entschlossen. Es glaubte, die terroristischen Methoden seiner Luftwaffe hätten genügt. Doch die Beweggründe der beiden Mächte, die zum Landungsversuch drängten, seien verschieden. Für Moskau sei es notwendig, daß England durch einen starken Aderlaß geschwächt werde, um die ungeheuren Verluste der Sowjetarmee auszugleichen. Denn die Sowjetunion möchte nicht bei der Aufrichtung ihrer neuen Ordnung starke Alliierte gegen sich haben.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufheben!

Oseboi zaimék

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

- liegen — ležati
- lustig — vesel, -a, -o
- Lüge (w) — laž
- Mechaniker (m) — mehanik
- neben — poleg
- Nest (s) — gnezdo
- ohne — brez
- pflanzen — saditi
- reparieren — popraviti
- reiten — jahati
- Reiter (m) — jezdec
- reservieren — prihraniti, rezervirati
- rollen — valiti, valjati, kotaliti, valiti se
- Schnee (m) — sneg
- Schreibtisch (m) — pisalna miza
- spazieren gehen — na sprehod iti
- (ich gehe spazieren — grem na sprehod)
- Stall (m) — hlev
- statt — namesto
- Tod (m) — smrt
- trotz — vkljub, navzlic
- über — čez
- unter — pod
- Vaterland (s) — domovina
- Verbot (s) — prepoved
- vergebens — zaman
- Volkslied (s) — narodna pesem
- vor — pred
- Wahrheit (w) — resnica
- während — medtem ko, med
- Wäscherin (w) — perica
- wegen — zaradi
- Zahn (m) — zob
- zwischen — izmed

prijeten. Dimnik te tovarne je 80 metrov visok. Posledice njerove bolezni so težke. Sobe njenega stanovanja so prostorne. Poštni avtomobil so rdeči. Mene ne zadene nobena križda. Tej uri manjkajo kazalci. Kmet dela v hlevu in na polju.

II. Die Schwester kommt anstatt des Bruders. Er ist lustig trotz seiner Krankheit. Er arbeitet oft auch während der Nacht. Er weint wegen des Todes seines Vaters. Ich fahre mit meinem Freund nach Veldes. Meine Freundin wohnt gegenüber dem Ernährungsamt. Ich mache die Aufgabe mit meiner Mutter. Er geht nach der Arbeit mit seinen Kollegen zum Bahnhof. Er ist seit einer Woche krank. Er ist müde von der Arbeit. Die Soldaten marschieren durch einen Wald. Die Soldaten kämpfen für das Vaterland. Wir kämpfen gegen den Feind. Ohne ein Zündholz kann ich meine Zigarette nicht anzünden. Der Keller ist unter dem Haus. Ich lege den Teppich unter den Tisch. Die Bäume sind im Garten. Der Hut hängt am Kleiderrechen. Ich hänge den Hut an den Kleiderrechen.

III. 1. Der Mechaniker. 2. Der Mensch hat 32 Zähne. 3. Berlin ist die Reichshauptstadt. 4. Der Hund bellt. 5. Die Wäscherin wäscht und bügelt die Wäsche. 6. Der Keller ist unter dem Haus. 7. Auf dem Baume. 8. In der Fabrik. 9. In den Kasernen. 10. Im Wasser. 11. In der Luft. 12. An der Wand. 13. An die Wand. 14. Von der Post. 15. Die Briefe. 16. Wir sehen mit den Augen. 17. Wir hören mit den Ohren.

Einzahl:

1. Fall ich — jaz
2. Fall meiner — mene
3. Fall mir — meni
4. Fall mich — mene (me)
1. Fall du — ti
2. Fall deiner — tebe
3. Fall dir — tebi
4. Fall dich — tebe (te)
1. Fall er — on
2. Fall seiner — njega
3. Fall ihm — njemu
4. Fall ihn — njega
1. Fall es — ono
2. Fall seiner — njega
3. Fall ihm — njemu
4. Fall es — ono (ga)
1. Fall sie — ona
2. Fall ihrer — nje
3. Fall ihr — nje, nji, ji
4. Fall sie — njo, jo
1. Fall Sie — Vi
2. Fall Ihrer — Vas
3. Fall Ihnen — Vam
4. Fall Sie — Vas

Mehrsahl:

1. Fall wir — mi
2. Fall unser — nas
3. Fall uns — nam
4. Fall uns — nas
1. Fall ihr — vi
2. Fall euer — vas
3. Fall euch — vam
4. Fall euch — vas
1. Fall sie — oni
2. Fall ihrer — onih
3. Fall ihnen — onim
4. Fall sie — oni

Übungssätze: Du sprichst mit ihm über mich. Er spricht für dich beim Direktor. Lachen Sie nicht, wenn ich mit Ihnen spreche. Er verspricht uns das Blaue vom Himmel. Augenblick, ich habe mit Ihnen zu sprechen! Was gibt du ihm für seinen Anzug. 30 RM.

De Gaulle höchst unzufrieden

jj. Genf, 16. Juni. (tt.-Bericht.) In einer Erklärung gab General de Gaulle seiner Unzufriedenheit Ausdruck über die Behandlung, die die Anglo-Amerikaner weiterhin der Einführung der provisorischen Regierung in Alger zukommen ließen. General de Gaulle erklärte, daß sich die Regierungen von London und Washington weiterhin weigerten, mit dieser hinsichtlich der Behandlung der wiedereroberten französischen Gebiete irgendwelche Verträge abzuschließen. Im Gegenteil, wie aus einer Proklamation General Eisenhowers vom 6. Juni hervorgehe, sollten diese französischen Gebiete unter anglo-amerikanische Militärverwaltung gestellt werden, ohne daß irgendwie den Franzosen ein Einfluß in der Ausübung dieser Verwaltung eingeräumt worden sei. Dies könne geradezu katastrophale Folgen haben. Die Anglo-Amerikaner, so stellt de Gaulle fest, hätten die Absicht, ein Invasionsgeld in den wiedereroberten französischen Gebieten zur Ausgabe zu bringen, was den vollständigen Bankrott Frankreichs zur Folge haben würde.

England hat nicht genug Tonnage

ii. Stockholm, 16. Juni. (ost.-Bericht.) Die eingeleitete Invasion wird nach dem Londoner Korrespondenten von „Svenska Dagbladet“ weitgehende wirtschaftliche Rückwirkungen in England haben. Die Wareneinfuhr Englands dürfte — so bemerkt das Blatt — zeitweilig durch die unerhörten Ansprüche an Tonnage für die laufenden militärischen Operationen reduziert werden. Die englischen Eisenbahnen und anderen Transportmittel seien durch die Invasion auf ihre härteste Probe gestellt. Man rechne daß der Kohlenverbrauch sich um vier bis fünf Millionen Tonnen erhöhen werde, weshalb die Kohlenlieferung an neutrale Länder eingestellt und der Heimatabbrauch begrenzt werden müsse.

„News Chronicle“ wegen Invasions-Pessimismus schwer bestraft. „Asahi“ berichtet aus Madrid, „News Chronicle“ sei wegen eines pessimistischen Artikels über die Invasionsfront zu einer Geldstrafe von 50.000 Pfund verurteilt worden; der Hauptschlichter sei außerdem an „Anson“ worden.

14. STUNDE

Lösung der Aufgabe:

I. Dekla prišene kravcn krmno. Gosdne jagode so okusne. Osebele delajo med. Pedgene in mihi so skodljiva. Duh vrtnic je

Mr. Cox o svojih rojakih

Napisal Gerd Bergmann

Nobeno versko prepričanje na svetu ni tako neomajno kakor vera povprečnega Amerikanca, da je njegova dežela najboljša, najlepša, najsvobodnejša, najbogatejša, najbolj srečna, najbolj krasna in najbolj popolna na vsej zemlji. Čeprav je to mnenje nastalo radi tega, ker ni bilo možnosti ali tudi volje za primerjavo z drugimi deželami, se je s tako prepričevalnostjo predavalo in vzdržalo, da je bil svet obogaten z modernim mitom iz dežele brezmejnih možnosti. Res je presenetljivo, s kakšno lahkoto so se dali stari kulturni narodi te zemlje zbegati po srjačnati gobezdavosti Yankejev, kako nekritično zamenjujejo brezobzirno okretost Amerikancev s človeško sposobnostjo, ki je pri nas po stari tradiciji tako tesno povezana s pojmom kreplosti. Kako smešna je v temelju ta bahška reklama, so o priliki uvideli Amerikanci jasno opazili in najbolj drastično se je že pred petdesetimi leti iz njih norčeval pisatelj Cox, ko je dobesedno napisal:

»Amerika ima najdaljše in najštevilnejše reke, ki tečejo mnogo hitreje, bolj narasčajo in mnogo več hrupa narede, globokije padajo in več škode naredijo, kakor reke kakšne druge dežele. Naše železnice so bolj prostorne, hitreje tečejo, večkrat iztirijo in usmrte več ljudi kakor v vseh drugih državah sveta. Naši parniki vozijo večje tovore, so daljši, bolj široki, zgube večkrat svoje kotle po eksploziji, povzročajo, da njihovi potniki frče više v zrak in imajo bolj krepke kapitane, ki bolj kolnejo, kakor na vseh parnikih katere koli druge dežele. Naši možje so večji in debelejši, se stepejo večkrat na dan, popijejo več viskija, žvečijo bolj tobak in pljujejo večkrat in bolj daleč kakor vsi možje drugih dežel.

Naše žene so bogatejše, lepše, bolj se oblačijo, rabijo več denarja, onesrečijo več src, napravijo več gorja, kakor vse žene v vseh drugih deželah. Naši volji so bolj mastni, naša dekleta bolj drzka kakor drugod in naši revolverji bolj smrtonosno streljajo kakor revolverji vseh drugih dežel. Naši otroci kriče bolj glasno, rastejo hitreje, odrasejo preje otroških čevljev in postanejo za nekaj let preje stari dvajset let kakor otroci vsake druge dežele...

To je pisal Mister Cox pred petdesetimi leti, ker mu je šla na solidni podlagi neprekošene nepojmljivosti zasidrana oblastnost njegovih sodržavljancev na živce. Danes, v dobi Rooseveltovega ameriškega stoletja bi mu gotovo zaprlo sapo.

Romunski pregovori

Ce si nakovalo, trpi; ce si kladivo, udaril. Radi teže otrok se še nikoli ni podrla očeta hiša. Mučnih dogodkov ne napiši na papir, ampak na tekočo vodo! Sposojena obleka slabe greje. Jezik nima kosti, al lahko kosti prelomi. Pometaj stopnice navzdol, ne navzgor. Človeško življenje je kakor jajce v roki otroka.

Ogrski pregovori

Ce je meč prekratek, ga podaljšaj z enim korakom! Kdor se pomeša med otrobe, ga požrejo svinje. Pred prevrnjenim križem ne smamemo klobuka. Orel ne lovi muh. Z božjo pomočjo postanejo pajčevine trde kakor gradovi. Zlato ostane zlato, tudi če se v blatu valja.

Svetlikajoče se rastline

Da nosi naša domača kresnica na svojih nočnih ljubezenskih poteh svetlo lučko s seboj, utegnemo baš kot vabo ljubezni brez težave razumeti, kakšen pomen, pa ima še vse češče svetlikanje najrazličnejših rastlin, je uganka, ki daje učenjakom mnogo snovi za premišljevanje.

Vsaka gospodinja se je že prestrašila, ko je stopila v temi v shrambo za jedila in je zagledala tam, kjer je shranila meso ali ribe, svetlikajoče se kepo. Njen strah je bil brez podlage, kajti obe živili nikakor nista pokvarjeni, kakor je morda mislila, temveč imata na svoji površini le nešteto neškodljivih bakterij, ki se ob dotiku z zračnim kisikom zasvetijo v mrzli luči. Podobne žareče bakterije žive posebno v morju. Vsakdo je že slišal o nočnem, svetlikajočem se morju, ko so videli njegovi valovi kakor da žari skozi nje čarobna modrikasta ali zelenkasta svetloba. Znanosti je uspelo, bakterije, ki povzročajo ta pojav, vzgojiti celo v kulturah in njih svetloba je tako močna, da so že predlagali, naj bi jih uporabljali v posebnih steklenih cevah kot svetila, saj je mogoče ob njih čitati tudi najmanjši tisk.

Nešteto je grozovitih bajk o žarečih duhovih, ki plešejo svoje nočne plese okrog starih storov. To niso gole bajke, kajti tudi v drvarnicah naletimo na kose strohnelega lesa, ki se svetlikajo celo podnevi. V tem primeru gre za les, ki je preprežen z micelom, »skoreninami« znanih gob, med katere spadajo šampinjoni, mušnice in druge. V topiloti in vlagi imajo ti miceli sposobnost, da se zasvetijo. Nekoliko krepkih udarcev po drevesnem deblu, ki trohni v gozdu, povzročijo v temi lahko oblačke isker, ki niso nič drugega, nego z micelom prepreženi koščki gnilega lesa. V premogovnikih se včasih rovi blede svetijo od srebrno lesketajočih se glivastih preprog na stenah. Znani raziskovalec gliv Berkeley pripoveduje o velikem strahu, ki se ga dozivljajo kmetje, ko so

Napoleonove podmornice

Fantastični projekt, ki se ni nikoli uresničil

Zelo malo je znano, da bi podmornica, katere je v današnji pomorski vojni tako velikega pomena, nekoč morala rešiti Napoleona I. iz ujetništva na otoku sv. Helene in ga privedi zopet na francoski prestol. Če bi se bilo takrat posrečilo, uresničiti ta taktični fantastičen projekt, bi bila morda s tem dobila svetovna zgodovina nepričakovano izpremembo.

Decembra 1815. je dobil Napoleon po svojem zadnjem in odločilnem porazu pri Waterloo, pristanišče Longwood na visoki planoti otoka sv. Helene v sredini Atlantskega oceana dodeljeno kot prebivališče. Tam je bil strogo zastražen po britanskem guvernerju siru Hudsonu Lowe, kateri ni niti trpel, da bi se cesar brez vojaškega nadzorstva podal v naravo. Kot protest proti tem šikanam ujetnik ni zapustil niti svojega stanovanja. V Franciji in tudi v drugih deželah so med tem Napoleonovi pristaši navdušeno kovali osvobodilne načrte.

Najsmelejši je bil projekt kapitana Johnsona, kateri je poveljeval mali, cesarju vdani skupini, ki se je nahajala v severnoameriški državi Louisiana. Predvidno je zasledoval poskuse mehanika Roberta Fultona z nekim potapljaškim čolnom in sklenil rešiti Napo-

leona s pomočjo takega podmorskega vozila. S tem predzrnim načrtom je upal v rešitev, ker je otok sv. Helene 1863 km oddaljen od zapadnoafriške obale in 3562 od vzhodnobraziljske obale v sredini velikankega oceana in bi bila motenja in zasledovanja na begu komaj možna.

Kapitan Johnson se je obrnil najprej na cesarico-mater v Rim, da bi od nje dobil potrebna denarna sredstva za gradnjo velike podmornice. Ta je najbrže mislila, da se kapitan šali in mu ni dala niti odgovora. Johnson je dal na svoje stroške zgraditi dve podmornici, katerima je dal ime »Aigle« in »Etna«. On se je hotel s tema v družbi nekaterih zapornikov približati otoku sv. Helene pod vodo in na nekem nezastraženem kraju skrivno pristati. Napoleon bi se tam v obleki sluge sestal s svojimi rešitelji in z njihovo pomočjo ušel v Zedinjene države, kjer bi našel svojega brata Jožeta. Iz Zedinjenih držav bi se potem z vso silo delalo na zopetni ustanovitvi cesarskega prestola. Obe podmornici sta bili že skoro gotovi, ko je Napoleon 5. maja 1821. za železnim ramkom, katerega je dobil radi nezadostnega gibanja in vlažne klime, umrl na otoku sv. Helene. S tem je bil uničen tudi smeli načrt kapitana Johnsona.

Kopije / Napisal Alfred Richter

val, primerjal z originalom in je zagodrnjal: »Do tukaj prav dobro, al na sliki nekaj manjka.«

»Nekaj manjka? Kaj pa?«
»Tukaj!« je rekel Dunbar in pokazal na mesto, kjer je bilo na originalu napisano umetnikovo ime, s katerim je bila izpričana pristnost umetnine. »To manjka, spoštovani gospodi!«

Umetnik se je za korak odmaknil. »Kaj,« je zajeljal, »torej vi pričakujete, da naj še s tignum kopiram, to je proti vsakemu občutju, da, nezakonito, gospodi! Signum sme in more biti samo na originalu. To vemo vsi!«

Mister Dunbar je debelo pogledal. Kaj takega še ni slišal. »Tako?« je rekel ujezen. »Vi ste torej obsedeni od principov?«

»Ali, mister Dunbar — le!«
»Kaj me to brigal Signum mora na kopijo in bastal Jaz hočem prodati in...!«

»Kaj! Vi hočete kopije s ponarejenim signum celó prodati?«

»Človek«, je nestrpno zapihal Dunbar, »hočem napraviti kupčijo, in moram razume se, prodati originale, kopije ne bom spravil v denar, ali me mar težko razumete? Izdal sem milijone in bi iz nekih razlogov spet imel rad te milijone. Teh par sto dolarjev, kolikor so kopije vredne, so zame gospodarsko postranska stvar.«

»A tako?« je olajšano zaklical slikar, »vi hočete torej kopije obdržati?«

»Seveda«, je prikimal Dunbar, »nikar si ne domišljajte, da bi hotel koga oškodovati? Kaj pa vi o meni mislite? Prodajam originale in obesim mesto njih kopije, slikajte le zelo slabo, da ljudje, ki imajo pri meni opravka, ne bodo opazili transakcije. Če pa pri tem le kdo bolj točno pogleda sliko in išče signum, mora seveda biti na njej. Ali ste me sedaj razumeli?«

Slikar se je hotel še zadnjič izviti. »Ali kaj mislite, mister Dunbar, kaj bi bilo z nama, če bi res kdo kopije imel za originale in bi res kdo tako sliko hotel imeti in bi jo rad kupil od vas?«

»Kaj, vi sitneže,« je odgovoril Dunbar in se je zarezal na vsa usta, na ta moment jaz ravno čakam!

Raztrgan po psih krvoslednikih

Lvov, 16. junija. Ko so se boljševiki približali naši vasi — tako pripoveduje 65 let stari Leonti Mazuta iz Meynow pri Dubno — so se neke žene in otroci skrili v gostem bičevju bližnjega ribnika. Potem ko so vdrli v našo vas in jo izropali, so nas zgnali v neko dvorišče, je komisar vprašal, če smo vsi tu. Ker smo vsi molčali, je rekel Zid Jakob Schlumer, ki je tudi iz naše vasi in se je bil z drugimi Zidi vrnili, da jih mnogo manjka in so se pač skrili. Komisar je odposlal svoje ljudi, ki so se kmalu vrnili z več psi, ki jih ima NKWD posebno izvežbane za lov na ljudi. Zverine so hitro zavohale in so kmalu izsledile skrivališče beguncev. Boljševiki, ki so sledili psom so izvlekli žene in otroke iz bičevja in jih pripeljali pred komisarja. On je izjavil, da se begunci pač zavedajo velikih zločinov proti sovjetski državi in so se radi »slabe vesti« skrili. Potem jim je zapovedal, naj gredo domov in tam čakajo njegovih nadaljnjih zapovedi. Zatem se je zgodilo nekaj strašnega. Komaj so »zločinci« šli 50 korakov, ko je komisar poslal na njih pse krvoslednike. Ti so popadli nesrečneže in so jih raztrgali. Mazuti je uspelo, nekaj časa po tem dogodku, da se je prebil do nemških črt.

Najnovejši narodni osvobodjevalec Slovencev

Enemu izmed italijanskih partizanskih oddelkov, ki se klatijo v briško-benečanskem področju in ki pripadajo sestavi »Garibaldijeve brigade«, poveljuje Slovecem znan, žal predobro znani tenente Weiss.

Kdo ne pozna te umazane figure iz Gornarskega Od 20. marca 1942. leta do jeseni istega leta je bil tržaški Jud Weiss poveljniški taborišča C in pozneje tudi taborišča D, v katerem so bili internirani jugoslovanski podoficirji in okrog 3000 civilnih jetnikov.

Vsak dan so sestradani interniranci trepetali pred tem sadistom. Obehal jih je za najmanjši prestopok v največji vročini za stebel, in to tako, da so imeli roke zvezane na hrbtu, a z nogami so se komaj dofkali tal. Fantje so padali v nezavest in ta zverina jih je nato tepel tako dolgo, da so prišli k zavesti.

Z zverinstvom se je družila korupcija. V živilskem skladišču je kradel makarone, iz taboriščne delavnice je odnašal podplate, denarne pošiljke pa je zadrževal po cel mesec. Pakete z živili, ki so jih interniranci tako željno pričakovali, je tiščal v pisarni, da so se živila pokvarila. Pisem pa tudi po več mesecev ni izročil internirancem.

Bil je eden tistih grdih ljudi, ki jih človek nikdar ne pozabi, ampak kadar se jih spomni, mu vzbujajo grozo in gnus.

Tenente Weiss! Se se homo srečali in pravična kazen vam ne bo ušla!

Ta človek, ki ga je naš svoje rojake v drugo poklical dr. Aleš Baebler, je zdaj najnovejši osvobodjevalec slovenskega naroda, član in poveljnik slovenske »narodno osvobodilne« vojske!

Da zatrejo nemire v italijanski koloniji Eritreji, ki so jo zasedle zapadne sile, so začele britanske-sudanske čete pravcati vojni pohod, kakor javljajo londonske »Times«. Poročila iz Severozapadne Abesinije pravijo nadalje, da je nastalo uporno gibanje, ki ga vlada v Addis Abebi ne more obvladati.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS

Klagenturt. Bahnhofstraße 15

Bis auf weiteres ledig Vormittag geschlossen.

svetlobnih količin, brez katerih bi njegove male stanice ne mogle živeti. Zbirja pa svetlobo celo tako krepko, da je potem še lahka oddaja.

Po razpravi dr. O. Richterja.

Ali že veste...?

...da so imeli že stari Rimljani morske ladje s prostornino 2670 ton?

...da so zavri v davnini ne samo dobro tekli, temveč tudi letali in izvrstno plavali?

...da Kitajci še dandanes jedo kot posebno slaščičo plavuti morskega volka, pasje jezike in juho, pripravljeno iz lastovičjih gnezd?

...da se ptič nosorožec preživlja v semenom striblinu, medtem ko škranjec in prepelica brez vsake posledice uničujeta seme prav tako strupene trobelike?

...da je frankovski majordom Karl Martell s svojo zmago nad Arabci pri Poitiersu pred dvanajset sto leti rešil zapadno kulturo pred propadom?

...da plačajo zavodi za raziskovanja za posebno lepa okostja ihtozavrov do 20.000 RM?

...da se bo, če se nadaljuje izravnavanje zemeljske površine tako kakor doslej, šele v 6 do 8 milijonih let pogreznil zadnji ostank suhe zemlje v morje?

...da ima miniaturna državnica Monte Carlo, ki je po svoji igralnici svetovno znana, pri samo 25.000 prebivalcih skorajda stopenj deset višjih uradnikov samo za politiko in pravoznanstvo?

...da dan Beethovnovoga rojstva še dandanes ni neoporečno ugotovljen? Vemo samo to, da je bil veliki glasbenik dne 17. decembra 1770. leta krščen.

...da je v letih 1903. do 1910. v steklenici zaprta pošta, ki jo je neka nemška jadrnica spustila v morje na južni obali Avstralije, v 2449 dneh prepotovala 15.000 morskih milj okoli rta Horn in rta Dobre nade?

Tudi komunistična »elita« ne vzdrži v borbi

Mnogo so listi že pisali o krvinskih oddelkih komunističnih oboroženih krdel, o prostul tako zvani VOS (varnostni obveščevalni službi). Hotela je to biti nekaka »policijska«, organizirana po vzorcu krvave boljševiške GPU in nje-ne predhodnice Čeke. VOS je bila strah in trepet prebivalstva, kjer koli se je pojavila, a tudi strah in trepet komunističnih oboroženih krdel, katere je nadzirala in strahovala. V njej so bili sami zanesljivi in preizkušeni partijci in le za razne pomožne službe so od časa časa pritegnili tudi nepartijce. VOS je pomorila nešteto nedolžnih ljudi, pred vsem pa ima na vesti množične pokole ujetnikov. Pri prebivalstvu v predelih strahovanih od komunistov, se je VOS zaradi tega in sploh zaradi svojega neznosno terorističnega nastopanja silno osovražila in je neprestano naraščal odpor proti njej. Vodstvo komunistične OF je zaradi tega smatralo za oportuno, da je VOS svedčano razpustilo.

Svedča pa je bil sklep o odpravi VOS le pesek v oči za rajo OF, kakor so pesek v oči sploh vsi sklepi, s katerimi komunistični mogotci navidezno popuščajo pritisku »od spodaj«. Res so na to mesto VOS takoj postavili novo ustanovo s enakimi nalogami in v glavnem tudi s istimi komandanti. Ustanovili so VDV (»varnostno državno vojsko«), ki je prevzela delokrog v VOS. Poleg tega pa so tej novi formaciji naložili še prav posebno nalogo. Zauzavila naj bi hitro napredujoči razkroj v komunističnih oboroženih krdelih, vnesla v nje več borbene duha in stvorila celice, iz katerih bi zrastle nova komunistična »vojska«. Zato so osnovali tudi posebne »vojaške« oddelke VDV.

V te oddelke so poslali predvsem zanesljive in disciplinirane partijce, katere so oskrbeli s najboljšim orožjem in najboljšo opremo, kar jih imajo. Obenem so jih izveščali, kolikor so najbolje mogli in znali. Stvorili so iz njih posebne bataljone, ki niso prideljeni v tolovajske »brigade«, temveč nastopajo samostojno. Vodstvo skrbi, da so vedno preskrbljeni z najboljšim kar premorejo, z orožjem hrano in obleko. Med tem, ko so običajni oddelki komunističnih krdel mnogokrat razčepani in izstradani, imajo bataljoni VDV vsega dovolj. Tudi zdravniki, zdravila in obveze so predvsem za nje in pridejo drugi šele za njimi na vrsto. Isto velja za prenočišča. Nevoljo pripadnikov drugih oboroženih krdel tolažijo komandanti in politkomisarji z izgovorom, da gre pri VDV za »elitne čete«, ki bodo povsod prve tudi v borbi in ki bodo »obračunale z Nemci in domobrancei«. Ker je torej njihova naloga najtežja in najbolj nevarna, zato morajo imeti tudi največjo ugodnost. Zdi se pa, da pripadnikov oboroženih krdel, vlasti prisilnih mobilizirancev ta razlaga ne more potolažiti, ker izhaja iz izjav ujetnikov in ubežnikov, da vedno bolj narašča nevolja proti tem protežirancem, ki imajo vsega dovolj in si lahko vse dovolijo.

Kolikor se je dalo ugotoviti iz zaplenjenih spisov in iz izpovedi ujetnikov, je ustanovljenih sedaj pet ali šest bataljonov VDV. Svedča gre pri tem za famozne komunistične »bataljone«, ki po številu ne predstavljajo niti po eno normalno kompanijo. Po dosedanjih vesteh pa se je od teh petih ali šestih bata-

ljonov pojavil v borbi na terenu šele eden, prvi. Ostali se očitno šele vezbajo.

Ta I. bataljon se je ta dni utaboril v Kriški vasi pri Višnji gori. Komunisti so se počutili popolnoma varni in niso vedeli, da je v bližini domobranski oddelek, ki raziskuje in čisti okolico. Zato so vas le površno zastražili in se je moglo zgoditi, da je neopaženo prišla v njo domobranska predhodnica pod vodstvom nekega narednika. Ta se je naenkrat znašla sredi komunističnega bataljona in takoj otvorila ogenj. Komunisti so bili docela iznenadeni, ko so začeli med nje udarjati strelji iz domobranski pušk. Preden so se mogli znebiti, so poklicani po streljanju prihiteli za predhodnico še drugi domobranci. Komunisti so bili tako zbegani, da se niso mogli zbrati k odporu, temveč so se hitro razbežali na vse strani čeprav je bilo domobrancev mnogo manj od njih. V vasi je obležalo pet mrtvih komunistov, med njimi bataljonski politkomisar neki Janko Gregorič, 21 let star deček iz Loke

pri Črnomlju. Ostalih štirih niso mogli identificirati, ker niso našli pri njih nikakih osebnih listin.

V vasi so domobranci poleg orožja in druge opreme zaplenili tudi bataljonsko zastavo in ves arhiv, ki pa še ni bil obsežen, ker je bil bataljon šele nedavno ustanovljen. Poleg drugih spisov je bila v arhivu tudi bataljonska »kronika«, prav tako še kratka, vendar pa izhaja iz nje, da je par dni prej padel tudi komandant tega bataljona.

Opisani spopad v Kriški vasi sam na sebi ne bi bil važen, saj doživljajo komunistični oddelki enake ali še hujše poraze dan za dnem po najrazličnejših krajih Dolenjske in Notranjske. Omembe vreden pa je zaradi tega, ker se je pri njem pokazalo, kako puhla je slava, ki so jo komunisti že v naprej peli svoji »eliti« v VDV in kako slabo so utemeljene nade, katere so polagali na to novo formacijo. Videli so po tem primeru, da bodo tudi bataljoni VDV delili usodo ostalih tolovajskih oddelkov in da sta splošna demoralizacija in razkroj zajela tudi nje.

Lov v Kärntnu

Velika lovska razstava. Kärntnerski in gorrenjski lovcem so privedli ob priliki obiska nemškega vrhovnega državnega lovškega mojstra Scherpinga v Kärntnu veliko razstavo lovskih trofej v St. Veit a. d. Glan v dvorani hotela Stern. Dvorana je bila slavnostno okrašena. Mogočno jelenje rogovje na stenah ter številni lesorezi pokojnega umetnika Suitberga Lobisserja so dali velikim razstavnim pulantom primeren okvir. Od blizu in daleč so prihitali lovci, da si ogledajo izbrane lovske trofeje. Na razstavo so bila sprejeta samo rogovja, ocenjena s sto točkami, da je bil torej izbor res časten. Prvenstvo je odneslo rogovje jelena, ki ga je ustrelil pl. Pawlovski v revirju pri St. Katarini ter je bilo ocenjeno s 193,8 točkami. Da je lovstvo velikega gospodarskega pomena, je obiskovalce poučila tabela o odstrelih v zadnjih petih letih. V Kärntnu je bilo v tej dobi ustreljenih 6.500 jelenov, 7.400 gamsov, 33.000 sru s srnjaki, 31.000 zajcev in 15.000 lisic.

Mladinski apel v Neumarktu

V okviru »Woche der Schaffenden Jugend« (»Teden tvorne mladine«) se je vršil tudi v Neumarktu apel »Schaffenden Jugend« (»Tvorne mladine«). Po otvoritvi Kreisjugendwarterja je govoril mladini Führer des Bannes in Hauptgefolgschaftsmitglied Swierzynski. Predočil jim je težave, katere se posebno v zadnjih stoletjih stavijo mladini na pot in v nasprotju s tem podčrtal skrb nacionalsocializma za današnjo mladino. Apellral je na mladino, da naj izpolni svojo dolžnost na odrejenem mestu popolnoma in s tem doprinese zmagi.

Kreisjugendwarter se je zahvalil Bannführerju za njegova izvajanja, katere so vzpodbudila mladino k novim delovnim storitvam.

Rodbinska kronika iz Goronjske

Kreis Stein

Stein. V mesecu maju so se rodili: Peter in Ursula Malarski, Münkendorf; Stanislaus Schuster, Münkendorf; Alois Belzian, Podgier; Anna Bresnik, Bakownik; Anna Ipawetz, Bakownik; Margaretha Ipawetz, Bakownik; Johann Golob Neul; Anna Gole, Graben; Josef Sattler, Münkendorf. — Umrli so: Maria Pirz, Münkendorf; Stanislaus Martinz, Graben; Franz Mole, Podgier; Theresia Schubel, Perau; Anna Sore, Stein; Apolonia Pibernik, Podgier; Georg Pantschur, Uscheuk; Johann Butalitsch, Theintz; Josefa Sluga, Salenberg; Matthäus Pantschur, Poreber.

torata Böhmen und Mähren, orla vojvode Wenzla). To odklovanje se podeli v treh stopnjah — navadno, v srebru in zlatu.

Pri Lühov (Heide) si je nekaj dečkov preskrbelo revolver v municijo. Napravili so si v gozdu bunker in so tam imeli »strelne vaje«. Pri poskusu da bi odstranili neko napako, ki je nastala v pripravi za polnjenje, se je sprožil strel, ki je smrtno zadel enega izmed igrajočih se otrok. Starši so bili o nesreči obveščeni šele pozno zvečer, ker so otroci iz strahu smrtni izid igranja zamožčali. Šele, ko so starši iskali otroka, so zvedeli o nesreči.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Pobegle dijakinje. 30. maja so pobegnile od doma tri dijakinje. Policijska je takoj uvedla poizvedbe in že po nekaj dneh so našli sled za ubežnicami. Dijakinjam se je posrečilo priti do Zwischenwässern, kjer so bile aretirane in oddane v ljubljanske sodne zapore. Sodišče jih je po kratkem zaslišanju izročilo v varstvo staršev že v ponedeljek 5. t. m. Mnogi so v zvezi s pobegom omenjenih deklet raznašali razne izmišljene

nično in upravno jo je združila z mestnim gasilskim uradom. Ta odločitev je potem vzdržala tudi razmere reorganizacije mestnega gasilskega zbora, tako da je še danes reševalna postaja del mestne gasilske skupine. Stroške za reševalno službo še nadalje nosi mestna občina, kot reševalci pa še vedno delujejo posebej izveščani gasilci. Reševalna postaja ima za prevoz bolnikov na razpolago 5 mestnih reševalnih avtomobilov, med katerimi je eden namenjen za prevoz nalezljivo bolnih. Dva ali celo trije avtomobili so bili lani zaradi obrabe in poškodb, ki jih ni bilo mogoče naglo popraviti, dalj časa izven obrata. Lani so reševalci prepeljali s 6161 voznjaki 6312 oseb. Leta 1942. jih je bilo prepeljanih 5641, leta 1941. pa 4409. Število prevozov je naraslo, ker so bile ukrajne vožnje z avtoizvoščki in drugimi vozili. Število voženj bi bilo še mnogo višje, če ne bi vodstvo reševalne postaje iz tehničnih razlogov omejilo vožnje na najnujnejše primere in samo na ozemlje mestne občine ljubljanske. Bolnike iz drugih krajev je reševalna postaja prevažala samo v redkih in izrednih primerih, ki jih je zahtevala višja sila.

Naš opomin g'ede zračne zaščite:
Obleka za protiletalsko zaklonišče: Močno obuvalo, odeje in naglavne rute, obleci se toplo in praktično, moške hlače

govorice in so zdaj, ko so se žive in zdrave vrulle, postavljene na laž njih zlobne trditve.

Poroka. V soboto 3. t. m. sta se poročila v cerkvi sv. Jožefa g. Jenko Adolf, znani dipl. plesni mojster in gđc. Pauli Milenka, hčerka uglednega veletrgovca in posestnika g. Pauli Antona. Poročil ju je g. prof. dr. Dokler. Za priči sta bila industrijec g. Franci Heinrichar in trgovec g. Edo Ivanuš.

Zaplenba imovine komunistov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja zaplembo vse premične in nepremične imovine upornikov: Lapanje Marije, gospodinje dr. med., fil. in tehn. Klinca Ladislava, univerzitetnega profesorja, Lokarja Mirka, mizarja, ing. Dularja Alojzija, inženirja-montalista, Jerkovič Vojne, gospodinje, Drogenika Ferda, finančnega uradnika, vseh iz Ljubljane.

Reševalna postaja je lani prepeljala 6312 bolnikov. Izmed ustanov, ki obratujejo pod okriljem mestne občine v splošni blagor vseh ljubljancev, je med prvimi omeniti reševalno postajo. Mestna občina je že od prvih začetkov zaradi pomanjkanja druge slične ustanove organizirala svojo reševalno postajo. Teh-

Jo svetu

Službena mesta v Warthelandu, ki jim je poverjeno naseljevanje črnomorskih nemških povratnikov, si prizadevajo, da bi preseljence nastanili v strnjnih vaseh. Črnomorski Nemci se naj v novem delovnem območju takoj počutijo domače. V teku naseljevanja so bili sedaj prebivalci kolonijske vasi Reichenau strnjeno naseljeni v Amtsbezirku Moosburg. Deutscher Staatsminister für Böhmen und Mähren (nemški državni minister za Češko in Moravsko) je ustanovil kot odklovanje za pripadnike protektorata, ki bi se izkazali po vzornem obnašanju ali izpolnjevanju svoje dolžnosti in stalni pripravljenosti »Ehrenschild des Protektorates Böhmen und Mähren des Herzog-Wenzel-Adler. (Častni ščit protek-

ZAHVALA
V nenadomestljivi izgubi naše srčno ljubljene mame, gospe
ANNE SMERKOL
se vsem darovalcem cvetja in vencev in vsem, ki so z nami sočustvovali, prav lepo zahvaljujemo. Posebno zahvalo pa izrekamo g. župniku Hafnerju in prevoznikom iz bolnice Gallensels v Moräutsch.
Ob. Fischern, Krainburg, Cilli v juniju 44.
Zalujoči otroci in sorodstvo.

OSRAM-LAMPEN
sind mit dabei!

ASTA
ARZNEIMITTEL

Krankheit keine Privatsache!
Jeder Kranke löst eine Lücke in der Kompfrant der Heimat offen. Der Wille zur schnellen Gesundung ist deshalb Pflicht; er muß die Kunst der Ärzte und die Wirkung bewährter Arzneimittel unterstützen!

ZAHVALA
Vsem, ki ste našega edinega in ljubljene sina, brata, strica
VINZENZA ZIGOLE
pokropili, obsuli s tolikim cvetjem in ga v obilnem številu spremili na njegovi zadnji poti srčna hvala. Posebna zahvala g. župniku in g. organistu za tolažilne besede v bolezni, dalje vsem, ki ste z nami sočustvovali. Priporočamo ga v blag spomin in molitev.
Zalujoča družina Zigole.

ZAHVALA
O priliki težke zgube našega dobrega so-proga, očeta, starega očeta, brata, strica, g.
JOHANNA SCHTEBETA
posestnika,
izrekamo vsem najlepšo zahvalo, ki ste z nami sočustvovali, darovali cvetje in vence ter ga spremili na zadnji poti. Bog plačaj!
Aßling, v juniju 1944.
Zalujoči: Marija, žena; Max Schen, zet; Max in Johann, vnuka; Marija, vnučinja.

Pridobivajte naročnikov za „Karawanken Bote“

ZAHVALA
Ob prerani smrti našega ljubega sina, brata in strica
ANTONA MURNIKA
izrekamo toplo zahvalo vsem, ki so z nami sočustvovali. Tem potom bodi vsem prisrčna zahvala, posebno g. župniku za zadnji blagoslov, gg. pevcem in darovalcem cvetja in vencev.
A d r g a s, 9. junija 1944.
Zalujoči ostali: mati, brat, sestre.

Zalostni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je naš ljubljeni sin, brat
Anton Ersar
Soldat,
v cvetoči mladosti 25 let, padel dne 22. maja junaške smrti na ruski fronti.
Dragi Tone! Ni ti bilo dano, da bi užival sad domače zemlje, katero si tako ljubil.
Lahka naj Ti bo tuja gruda. Spominjajte se ga in molite zanj.
Poscheuk, Zirklach, v juniju 1944.
Zalujoči: Maria, mati; Johan, brat; Rosalia Ciril in Johann, strica; Margaretteta in ostali sorodniki.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljeni sin in brat
Franz Levitschar
Gefreiter,
v cvetu mladosti, star 21 let, dal življenje za Führerja in domovino, dne 9. maja na Vzhodu, zadet od sovražnikove granate.
Kdor je poznal mojega sina Franza, bo razumel kaj smo z njim sgrabili, ter občutil našo globoko žalost.
Počivaj v miru, ali pri nas ostaneš v spominu.
Rosen, v juniju 1944.
Zalujoči: Franz, oče; Josefa, mati; Alois, Egonler, Johann, mesarski vajenec, brata; Mizl, sestre ter ostali sorodniki in znanci

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je naš iskreno ljubljeni sin, brat, stric, nečak in svek
Karl Budia
Grenadier,
dne 24. aprila 1944, na južnem bojišču žrtvoval svoje mlado življenje na oltar domovine.
Dragi Karl! počivaj mirno v tuji zemlji, mi Te ne bomo nikdar pozabili, nam ostaneš v najlepšem spominu!
Stainzta, Kokulain, Graz, 6. VI. 1944.
Zalujoči: Alois in Cäcilia Budia, starši; Friedrich, brat; Aloisia Skalar, Theresie Roschkar, Ludmilla, sestre; Colnar Georg, stric; Skafar Anton, Roschkar Franz, svaka in ostalo sorodstvo.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtheater G. m. b. H. Zweigstelle Südost

- ASSLING 16., 17., 18., 19. VI. Gefährlicher Frühling... KRAINBURG 16., 17., 18., 19. VI. Tonelli... LAAK 16., 17., 18. VI. Du bist mein Glück... RADMANNSDORF 16., 17., 18. VI. Lache Bajazzo!... VEDES 16., 17., 18. VI. Peterle

- 21., 22. VI. Kora Terry... NEUMARKTL 17., 18. VI. Links der Isar, rechts der Spree... STEIN 16., 17., 18., 19. VI. Frauen sind doch bessere Diplomaten... ST. VEIT 17., 18. VI. Der liebe Augustin... LITTAI 17., 18. VI. Liebespremiere... MIESS 17., 18. VI. Frau Luna... SCHWARZENBACH 17., 18. VI. Opernball

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg: Am 18. Juni: Dr. Paul Panze, Krainburg, Schillerstraße 17, Fernruf 151.

Sluzbo dobi

Dečka od 14 do 16 let starega za pomoč pri gospodarstvu in na polju sprejemem takoj. Naslov pri K. B. Krainburg pod »Postene«.

Sluzbe isce

Fant, marljiv in pošten, v 15. letu, z 2 razredoma meščanske šole isče mesta kot trgovski vajenec po končanem šolskem letu ali pozneje.

Odda v najem

Brezplačno stanovanje na deželi in nekaj vrta takoj oddam zakonskemu paru. Dopise na K. B. Krbg. pod »Oskrbnik« 5640-3.

Prodaj

Šest malih prašičkov, 7 tednov starih, prodaj. Siemz Johann, Ober Fernig 9. 3446-6. Pokrajinsko silko 70x100, oljnato, z okvirjem, prodaj za RM 250. Naslov pri K. B. Krbg. pod 3459-6.

Kupim

Kupimo enoročni voziček za osebno prevažanje zavojev. Nujne ponudbe na Karawanken Bote, Krainburg. 3497-7. Kupim gepelj, ležec ali stojč. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 3372-7.

Vodno sesalno na ročni pogon št. 5 ali 6, novo ali v dobrem stanju, ki bi jo postavil v živinski hlev, kupim ali zamenjam. Josef Tschadesch, Tratten 3, P. Oberdorf u. Laak. 3373-7.

Gute Anlage Ihrer Erbsparnisse

Advertisement for Wüstenrot Salzburg, featuring a house illustration and text about estate planning and savings.

Beratungsstelle: Klagenfurt, Domgasse 9, Ruf 28-53.

SEIT JAHRZEHNEN

Advertisement for DARMOL-WERK Dr. A. & L. SCHMIDGALL WIEN, featuring a figure holding a bottle and text about health benefits.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Kreis-Haushaltungsschule Krainburg

Holthaus 3 (hinter dem Arbeitsamt), Berufs-Fachschule. Dauer: ein Schuljahr. Ausbildung für den Hausfrauenberuf und hauswirtschaftlichen Anstaltendienst. Bei Zutreffen der Voraussetzungen Weiterbildung zur Hauswirtschaftsleiterin in großen hauswirtschaftlichen Betrieben.

Okrajna gospodinjstva šola Krainburg

baraka 3 (za borzo dela), Poklicna strokovna šola. Trajanje: Eno šolsko leto. Izobrazuje za poklic gospodinje in gospodinjstvo službo v zavodih. Ob ustreznosti pogojev nadaljnja izobrazba za voditeljice gospodinjstev v večjih gospodinjstvih obratih.

Der Reichsminister für Rüstung und Kriegsproduktion, Chef der Transporteinheiten Speer, Berlin NW 40, Alsenstraße 4, Telefon: 11 65 81, sucht:

Kraftfahrer, Kraftfahrzeuglenker, Fachkräfte der Autobranche aller Art, Vulkanisierer, Stellmacher, Ingenieure, Maschinenbuchhalter (-innen), Adress-Präger(-innen), Zahntechniker(-helfer), Anlernlinge für Zahntechniker, Köche, Schuhmacher, Kontoristinnen, Stenotypistinnen, Schneider, Einsatz im Reich und den besetzten Gebieten.

Handtücher sparen!

Schmutzige Hände nach dem Waschen zuerst gründlich abspülen, dann erst abtrocknen. Bei jeder schmutzigen Hausarbeit alte Lappen zum Abwischen nehmen. Handtücher an beiden Enden mit Aufhänger versehen.

diät heute nur der menschlichen Ernährung! Daran müssen alle Geflügelhalter ebenso denken wie der Verbraucher von Eiern, der sich immer erst überlegen möchte, ob die ihm zugefertigten Eier nicht zu einem späteren Zeitpunkt noch besser zu verwenden sind.

Gavanol

Säurespritzer entlarvt.

Entstehen Säurespritzer von selbst? Nein, - meistens entstehen sie durch Unachtsamkeit. Man denkt vielleicht: "Macht nichts, dazu habe ich ja den Arbeitsmittel!" Aber auf diese Weise kommen jede Woche zehn Flecke zuviel drauf, und der Kittel ist nach kurzer Zeit durchlöchert.

Hausfrauen, Achtung!

Ab Dienstag den 13. Juni ist die Hauswirtschaftliche Beratungsstelle der NSF Krainburg, Bergstraße 3, geöffnet. Jeden Dienstag von 14-17 Uhr Näherberatung, jeden Mittwoch von 14-17 Uhr und jeden Donnerstag ganztägig Hauswirtschaftliche Beratung und Schuhumtausch.

VERTRETUNG

als Haupt- oder Nebenbeschäftigung zu vergeben für chem.-techn. Artikel. Geeignet auch für Versicherungs- und Saatgutvertreter. Anträge erbeten unter »Guter Verdienst 2223« an Werb.-Mittl. Döpke, Wien I., Rotenturmstraße 1.

Inserirajte v našem listu!

Für technische Karteiführung Karteiführer (in) umgehend gesucht mit Lichtbild erbeten unter C. N. Ausführliche Bewerbung möglichst 206 an BAV, Berlin SW 68, An der Jerusalemer Kirche 2.

Katera vdova do 50 let s pokojnino in brez otrok bi se oddala za skupno gospodinjstvo z vdovec brez otrok, posestnikom in železničarjem v pokajo, ki je dobro situiran. Slika zaželena. Ostalo po dogovoru. Le resne ponudbe na K. Bote Krainburg pod »Srečna jesen«.

Železničar srednje starosti želi spoznati gospodino od 20 do 30 let starosti. Vdovec brez otrok niso izključene. Takojšnja ženitev. Dopise na K. B. Krbg. pod »Ljubko sreča«.

Izgubljeno

Dne 9. junija sem pozabila v vlak, ki vozi ob 13. uri iz Ratschach-Matten proti ABIngu, denarnico z Bezugscheinom za čevlje na ime Josefine Kozel in eno verižico, ki mi je drag spomin. Oseba, ki jo je našla je bila opažena (kakor sem zvedela kasneje), zato prosim, da najdene stvari vrne na žel. postajo Ratschach-Matten, proti nagradi.

Listnico (Brieftasche) s Kennkarte na ime Josef Schütz lfd. sem zgubil v Krainburgu ali okolici. Najditelja prosim, da isto vrne v »Gummiwerk Krainburg«.

Razno

Od danes naprej zopet repariramo nogavice in negujemo noge. Fr. Lichtl, Schuhhaus, Krainburg.

Advertisement for Vorsicht vor Ansteckung! featuring an owl illustration and text about health and safety.

Advertisement for Hansaplast featuring a hand illustration and text about first aid.

Wo war sie doch? Wo ist sie nur? Wo Deine Taschenlampe steckt, such möglichst, eh Du ansiehst. Dann wenn Du Schrammen erstmals hast, Dann brauchst Du auch noch

Hansaplast

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest, da je naš sin edinec, brat, stric

Vinzenz Zigole

star 24. let, po dolgi mučni boleznii zatimil svoje trudne oči. Pogreb se je vršil v nedeljo, 11. junija na pokopališču v St. Martin.

Ober Gamling, 10. junija 1944. Zalujoči: Michael in Antonija, starši; Antonija, por. Gregorsch, Marija, Martina, Katarina, sestre; Alois Gregorsch, svak; Venzel, nečak in ostalo sorodstvo.

Large advertisement for TRIO SCHUHFABRIK featuring a shoe illustration and text about shoe quality and contact information.